Milliyet
ÇOCUK
29 Ağustos 1977 ● Sayı 32 ● 5 lira

BU SAYIDA
ÇİZGİLERLE BİR KLASİK ROMANIN TAMAMI

İSVİÇRELİ ROBİNSON

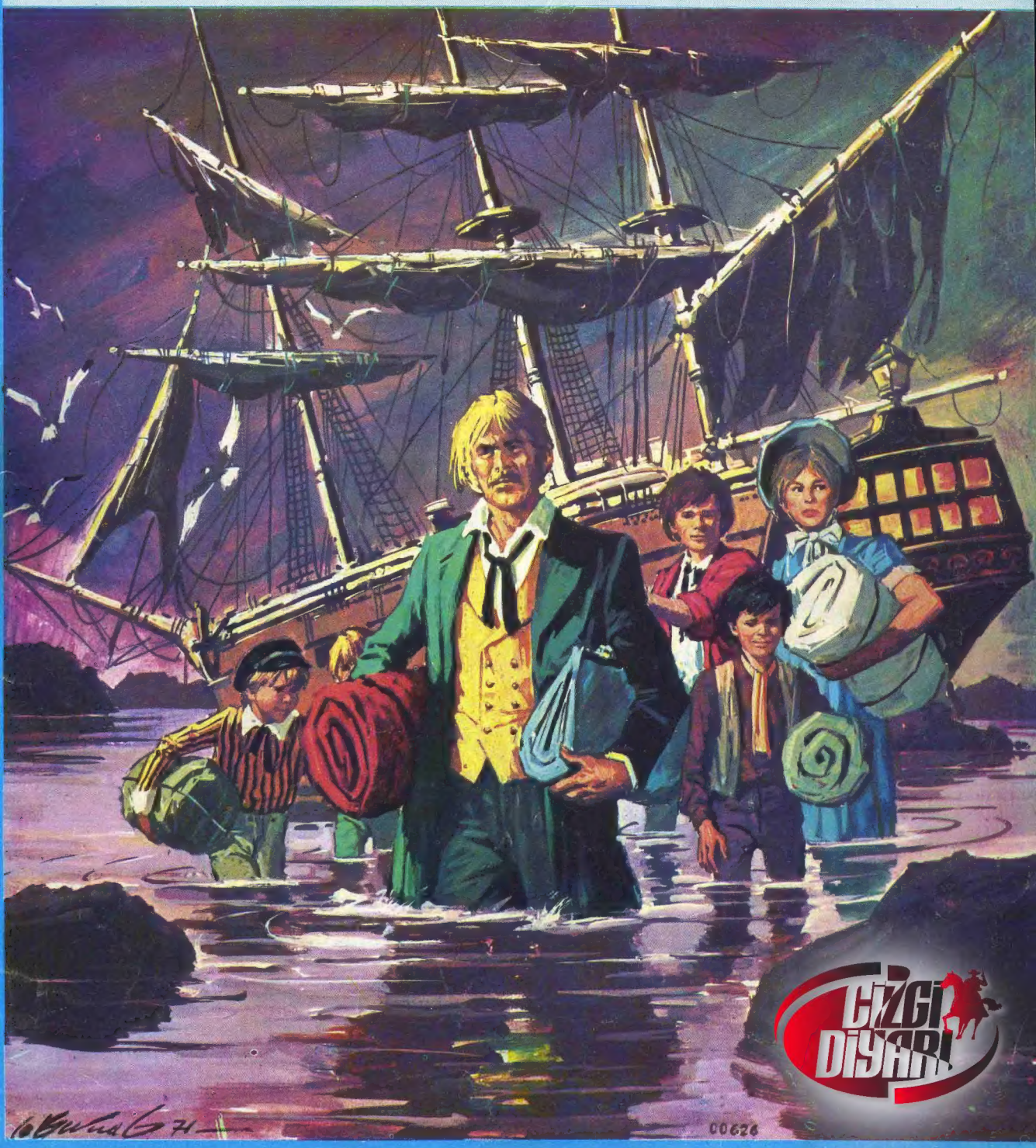

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır
1977 / Sayı 32

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır
29 Ağustos 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu — İstanbul

Abone koşulları
Yıllık : 200 TL.
Altı aylık : 100 TL.
Yurt dışı
Yıllık : 350 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak
İSVİÇRELİ
ROBİNSON

Arka kapak
ENDONEZYA

BİZDEN SİZE

Bu sayımızın klâsiği, "İsviçreli Robinson", sevgili okurlar. İngiliz yazarı Daniel Defoe'nun "Robinson Crusoe" romanını okumadıysanız bile adını duymuşsunuzdur. Robinson Crusoe, bir ıssız adaya düşer; yıllarca orada kalır... (Bu ünlü yapıtı da ileride yayımlayacağız.) "İsviçreli Robinson" da, bir ailenin Robinson Crusoe gibi yaşamasını anlatıyor. Seveceğinize inanıyoruz.

"Uzay Çocukları"nın serüvenlerini ilk sayımızdan beri izliyorsunuz. Bu çizgi-romanın çok, ama çok sevildiğini, soruşturmamıza gönderilen cevaplardan anladık... "Uzay Çocukları"nın yaratıcısı Mıstık... Hem öyküsünü yazıyor, hem çiziyor, hem renklendiriyor. Bu diziyi her şeyiyle o hazırlıyor... Mıstık'a, nasıl karikatürist olduğunu anlatmasını rica ettik. Bizi kırmadı... Anlattıklarını 61. sayfamızda bulacaksınız. Yazısının sonunda, bir anısından kısaca söz ediyor. Okurken biz çok güldük. Bakalım siz de güleceksiniz?

En sevdiğiniz yazı dizilerinden biri de "Aptal Hamdi". Soruşturmamız, değerli güldürü yazarı ve sahne sanatçısı Müjdat Gezen'in bu dizisinin de ilgiyle okunduğunu ortaya çıkardı. Müjdat ağabeyiniz, sevgili arkadaşı Aptal Hamdi'yi otobüse bindirdi bu hafta. 18. sayfamızda okuyabilirsiniz.

Biliyorsunuz, sevgili okurlar, 30 Ağustos en önemli günlerimizden biri. Bu günü her yıl Zafer Bayramı olarak övünçle kutluyoruz. Şimdi okullarımız yaz tatilinde; ama bu bayramı radyodan, televizyondan, gazetelerden izleyeceğiz... 52. sayfamızda bu konuyla ilgili bir yazı sunuyoruz.

Öykümüz Hakkı Özkan'dan. Özkan, 1926 yılında Bursa'da doğdu. Çeşitli gazete ve dergilerde öyküler yayımlayarak yazarlığa başladı. Daha sonra öykü kitapları ve romanları çıktı. Milliyet Yayınları arasında çıkmış çocuk kitapları da var: Okyanus Çocukları, Pilli Bebek, Şans, Taş...

Geçen sayımızda yeni bir diziye başlamıştık: "Anıtlar ve Öyküleri". Adnan Özyalçıner, bu hafta Kızkulesi'nin öyküsünü anlatıyor.

Larry Yuma'nın "Dağların Kralı" serüveni bu hafta da sürüyor. İyiliksever kahramanımızın, kötülere karşı verdiği savaşı iç sayfalarımızda bulacaksınız. Bu serüveninden sonra Larry Yuma yine bizlerle olacak.

Geçen hafta belirtmiştik: Pembe Panter'in yepyeni serüvenleri hazırlanıyor. Örneklerini gördük... Öyle güzel şeyler ki... Pembe Panter'i özleyenlere duyururuz: Sevimli dostumuz çok yakında yeniden dergimize geliyor.

Arka kapağımızda Endonezya yer alıyor. Ülkeler Ansiklopedisi'ni biriktiriyorsunuz, değil mi? Bu sayfaları saklarsanız değerli bir ansiklopediye kavuşursunuz.

Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın, sevgili okurlar.

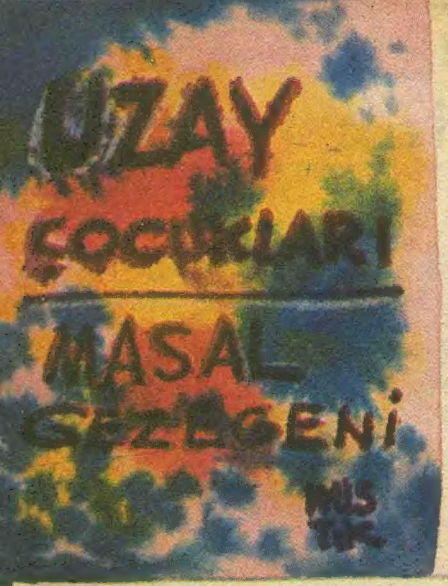
UZAY ÇOCUKLARI
MASAL GEZEGENİ
MİS TİK

HADİ, YIKAN GİYİN.. İÇ ÇORBANI DA DÜŞ YOLA...
AAA!.. ANNE BU GİYSİLER DE NE?
NEREDEYİZ KUZUM?
A DELİ OĞLAN... GENE GARİPLİĞİN TUTTU!..

NEREDE OLACAĞIZ?.. EVİMİZDEYİZ ELBET..
EVİMİZ Mİ?..

ANLAYAMIYORUM... MANTAR NE OLDU?.. NASIL İNDİK BU GEZEGENE?..
OO!.. SEN GENE DÜŞ GÖRMÜŞSÜN! YOK UZAYMIŞ, YOK GEZEGENMİŞ... BİR SÜRÜ MASAL ANLATIYORSUN HER SABAH...

HAYDİ, İÇ ÇORBANI DA KUYUDAN SU ÇEK, ORMANDAN ODUN TAŞI...
OFF, AKLIM KARIŞTI!..

NE ZAMAN DÜZELDİ Kİ, A OĞLUM?.. AKLIN HEP KARIŞIKTIR SENİN...
ANLAYAMIYORUM!.. SEN ANNEM BİLGESİN.. AMA BABAMLA IŞIN NEREDELER?..

HAH!.. BİRAZ DÜZELİYOR KAFAN!.. HER SABAH BABANLA KARDEŞİNİ SORARSIN...
?

KARDEŞİN IŞINI, PERİ PADİŞAHININ KIZI AYÇA GÖTÜRDÜ... BABAN BİRAZDAN GELİRİM DİYE ÇIKTI, ON YILDIR ORTALIKTA YOK!..

SEN DE ONA ÇEKMİSSİN!.. ÇIKIP GİDER, AYLARCA EVE DÖNMEZSİN... NEDİR SİZLERDEN ÇEKTİĞİM...

AKI İLE SARMAN DA OLMASA YALNIZLIKTAN PATLAYACAĞIM..

BİZİ Mİ ÇAĞIRDIN ANNE?..

AŞKOLSUN, ANACIĞIM... BENİ UNUTUYORSUN...

AH, MANTAR ANA... UNUTUR MUYUM, SİZİ HİÇ?..

SİZLER OLMASANIZ KİMİNLE DERTLEŞİRİM...

GENE NE DELİLİK ETTİ BU KELOĞLAN, ANACIĞIM?..

KELOĞLAN MI?.. BENİM SAÇIM VAR!..

HA, HA!.. SAÇI VARMIŞ!..

NEREDEN BULDUN, O SAÇLARI KELOĞLAN?..

AA!.. DELİRECEĞİM!.. SAÇLARIM PERUK GİBİ ÇIKTI BAŞIMDAN!..

HAYDİ CANIM, KELOĞLAN... YEMEĞİNİ BİTİRDİNSE BİR KOVA SU ÇEKİVER ANACIĞINA KUYUDAN...

HIH!.. KUYUDAN SU ÇEKECEK MIŞIM?.. YENİ GEZEGEN BUNDAN ÖNCEKİLERE BENZEMİYOR!.. GİDELİM BAŞLAYALIM...

HEY, KELOĞLAN!.. DELİ OĞLAN!.. NEREYE GİDİYORSUN?.. KUYU BU YANDA!..

AH KAFAM!...

TANRININ CEZASI, KELOĞLAN!.. SANA KAÇ KERE SÖYLEDİM, KOVAYI SALLANDIRMADAN HABER VER DİYE...

ÇOK ÖZÜR DİLERİM... AŞAĞIDA BİRİLERİNİN OLDUĞUNU BİLMİYORDUM...

AAA!.. BİR KOVA ALTIN ÇEKTİM KUYUDAN!.. AMMA DA AĞIR!.. ANAM NE YAPACAK BU KADAR ALTINI ACABA?..

SAĞOLASIN, KELOĞLAN! BOŞALTIVER ŞU SÜZGEÇİ!..

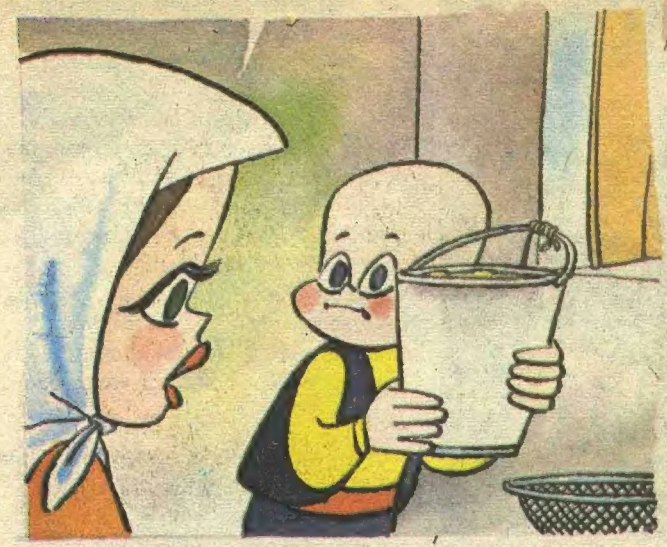

SUYU AYIRDIM, GERİSİNİ ÇÖPE ATAYIM...

BİRAZCIK SU İÇİN DÜNYANIN ÇİLESİNİ ÇEKİYORUZ... ŞÖYLE İÇİ SU DOLU BİR KUYUMUZ OLSAYDI...

HAYDİ, KELOĞLAN... ŞİMDİ DE ORMANDAN ODUN GETİR...

SAKIN CANLI AĞAÇLARA DOKUNMA! KURUMUŞ AĞAÇTAN KES ODUNU...

SEN MERAK ETME ANA! CANLILARI ÖLDÜRMEK BANA GÖRE İŞ DEĞİL!..

Devam edecek

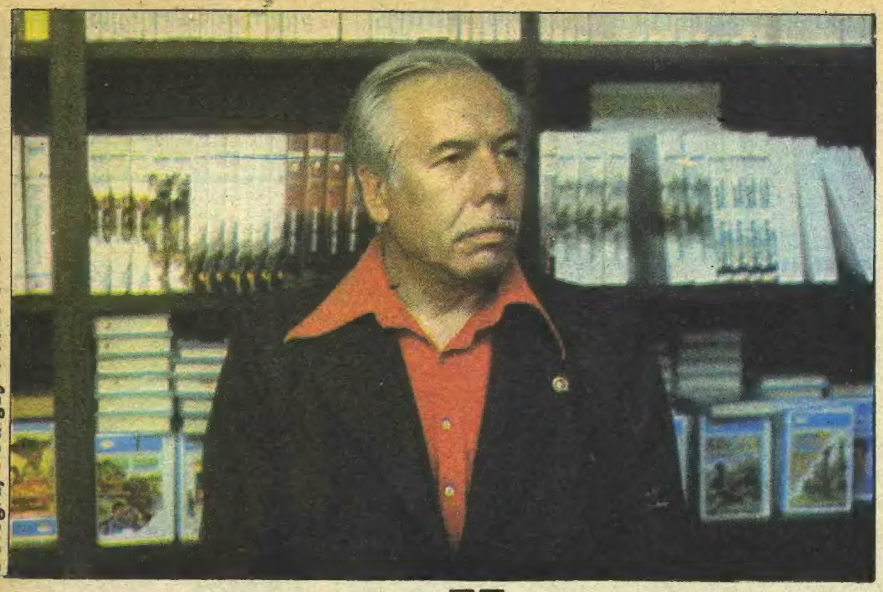

HAKKI ÖZKAN

çilek ağacı

Çocuk, öğretmenin yanına gelmesini, yaptığı resmi görmesini çok istiyordu. İnanıyordu resminin çok iyi olduğuna. Mutlaka iyi numara alacaktı. Resim dersinden pek kalan yoktu ama... Arkadaşının sıranın üzerine serilmiş defterine takıldı gözü. Çok beğenmişti, onun resmine bakarak yapmıştı biraz değiştirerek kendisininkini. Öğretmen kopya çektiğini anlarsa kızardı. Arkadaşının yaptığı resimde yemyeşil yapraklar arasında kırmızı kırmızı meyvalar görünüyordu, ufacık ufacık. Ulu bir ağaca benziyordu. Masmavi göklere doğru uzanıp gitmişti. Kendisininki ise küçücük bir top ağaçtı, ama kırmızı kırmızı meyvaları büyük büyük. Yeşillikler içinde ne de güzel görünüyordu. Koparası, ağzına atası geliyordu insanın. Uzaklarda bir ev çizmişti, koyunlar, kuzular otluyordu çimenliklerde. Belki de özlemiydi bütün bu resimdekiler! Böyle bir yer görmemişti gerçekte. Şehrin hiç yeşilliksiz, beton soğukluğundaki bir apartmanın bodrum katında gözlerini dünyaya açmıştı. Başka türlüsünü görmemişti. Yaptığı resme baktıkça ısınan yüreği, yaşadığı gerçek dünyayı düşündükçe üşümeye başladı. Öğretmene baktı. O, yüzde yüz beğenecekti yaptığı resme güveniyordu. En iyi numarayı ona verecekti mutlaka. O da evde annesiyle babasına gösterecekti.

Her evde, hayır her sokakta böyle güzel ağaçlar olmalıydı. Dallarına tırmanmalıydı bütün çocuklar, ağızlarını doldura doldura yemeliydiler bu güzel yemişlerden, ağızlarını doldura doldura...

Öğretmen teker teker gözden geçiriyordu öğrencilerin yaptığı resimleri. Sarılar, kırmızılar, morlar, yeşillikler, siyah beyazlar çocukların dünyalarını yansıtmıştı ak resim kâğıtlarının üzerlerine. Kimi uzakta bir değirmen olmuştu, kimi coşkun akan bir ırmak, kimi de bir gecekondu, çevresinde tek insan olmayan. İnsanın çaresizliğiyle, kondunun, eşyanın çaresizliğini yan yana getirmek istememişti çocuk belki de!

Öğretmen, çocukların yaptığı resimlerini iyice inceliyor, bazılarını beğeniyor, bazılarını beğenmiyor ya da düzeltmesi için gerekli uyarıları yapıyordu.

Çocuğun ok gibi kirpiklerle gölgelenmiş kahverengi iri gözleri öğretmendeydi. Onun ensesinde ustaca toplanmış ak saçlarına bakıyordu. Yüreği çırpıntılıydı. Öğretmen ise kuru bir ağaç dalını andıran incecik ellerine, usta bir sihirbaza benzeyen kalemine, çocukların yaptığı resimlere ustaca dokunmasına bakıyordu. Her dokunduğu resimdeki eksiklik hemen düzeliveriyordu.

Sıra ona geldi. Öğretmen başucuna dikilince yüreğindeki çırpıntı daha çoğaldı. Öğretmen resme şöyle bir baktı.

— Bu ne ağacı? dedi.

— Çilek ağacı öğretmenim.

Öğretmen birden duraladı: elindeki incecik uçlu kalem zehirli bir iğneye dönüşmüş gibi geldi çocuğa. Tıkanacaktı nerdeyse.

— Ne dedin ?

— .....

— Ne dedin ?

— Çilek ağacı öğretmenim.

Öğretmenin yüzü gülmekle ağlamak arasında karma karışık oldu. İncecik çizgiler geniş alnında kalınlaştı.

— Sen hiç çilek ağacı gördün mü?

— .....

— Sana soruyorum, sen hiç çilek ağacı gördün mü?

Yutkundu, tükrüğü boğazından gitmiyordu sanki :

— Hayır, öğretmenim.

Öğretmen sinirden titreyerek sordu:

— Peki, nasıl yaparsın görmediğin, bilmediğin, nerede yetiştiğinden haberli olmadığın bir meyvanın resmini?

Çocuk sıkıldı, terledi, avuçları bile yapış yapış oldu, ne cevap vereceğini bilemedi ilkin,sonra yanındaki arkadaşını göstererek :

— Ona sordum, dedi.

Öğretmen çocuğun sıra arkadaşının yaptığı resme baktı :

— Seninki de mi çilek ağacı ?

— Hayır, öğretmenim.

— Ne ağacı peki ?

— Kiraz ağacı.

Çocuk bir an kıpırdadı oturduğu sırada :

— Bana çilek ağacı demişti öğretmenim.

— Sen de inandın ona.

— Evet öğretmenim ?

Öğretmen sınıftaki çocuklara döndü, sıradaki resmi alıp gösterdi :

– Arkadaşınızın yaptığı resmi nasıl buldunuz çocuklar ?

– Çok güzel bir resim öğretmenim, dedi öğrencilerden bazıları.

– Eksikliği ne ?

– Gerçekle uzaktan yakından bir ilgisinin olmaması, dedi en önde oturan sınıfın birincisi.

– Çok doğru. Yoksa güzel bir ağaç çizmiş arkadaşınız.

Çocuğun yüzü aydınlandı. Öğretmen onun yaptığı resmi beğenmişti.

– Çilek nerede yetişir çocuklar ?

Bütün sınıf sustu, sadece küçük bir çocuk :

– Ben söyleyeyim mi öğretmenim? dedi.

– Söyle.

– Yerde yetişir öğretmenim. Sarmaşığa benziyor âdeta.

– Neymiş ?

– Çilek yerde yetişirmiş öğretmenim?

– Sen nerede gördün ?

– Bir çiftlikte öğretmenim.

Öğretmen çilek ağacı yapan çocuğun üzüntüden kahverengiden karaya dönmüş görünen iri gözlerine baktı bir an :

– Eğer sen kiraz ya da vişne ağacı yaptım deseydin resmini beğenecektim, dedi. Yürüdü.

– Demek kirazla vişne ağaçta yetişirmiş, diye mırıldandı. Artık görmediği, bilmediği hiç bir şeyin resmini yapmayacaktı? Ne olursa olsun bir gün mutlaka çilek tarlalarını görmeye gidecekti. Sonra da çilek yiyecekti bir tane bile olsa. Çok pahalı bir şeyse para biriktirecekti, para... Çileğin tadı nasıldı acaba, sulu muydu, sert miydi, kokulu muydu? Bütün çocuklar her türlü meyva ağacını görmeli, tatmalı, hattâ dallarına tırmanıp karınları patlayıncaya kadar, doyasıya yemeliydi. Her taraf meyva ağaçlarıyla dolu olmalıydı. Çilek ağacı bile olmalıydı. Yaptığı resme daldı gitti.

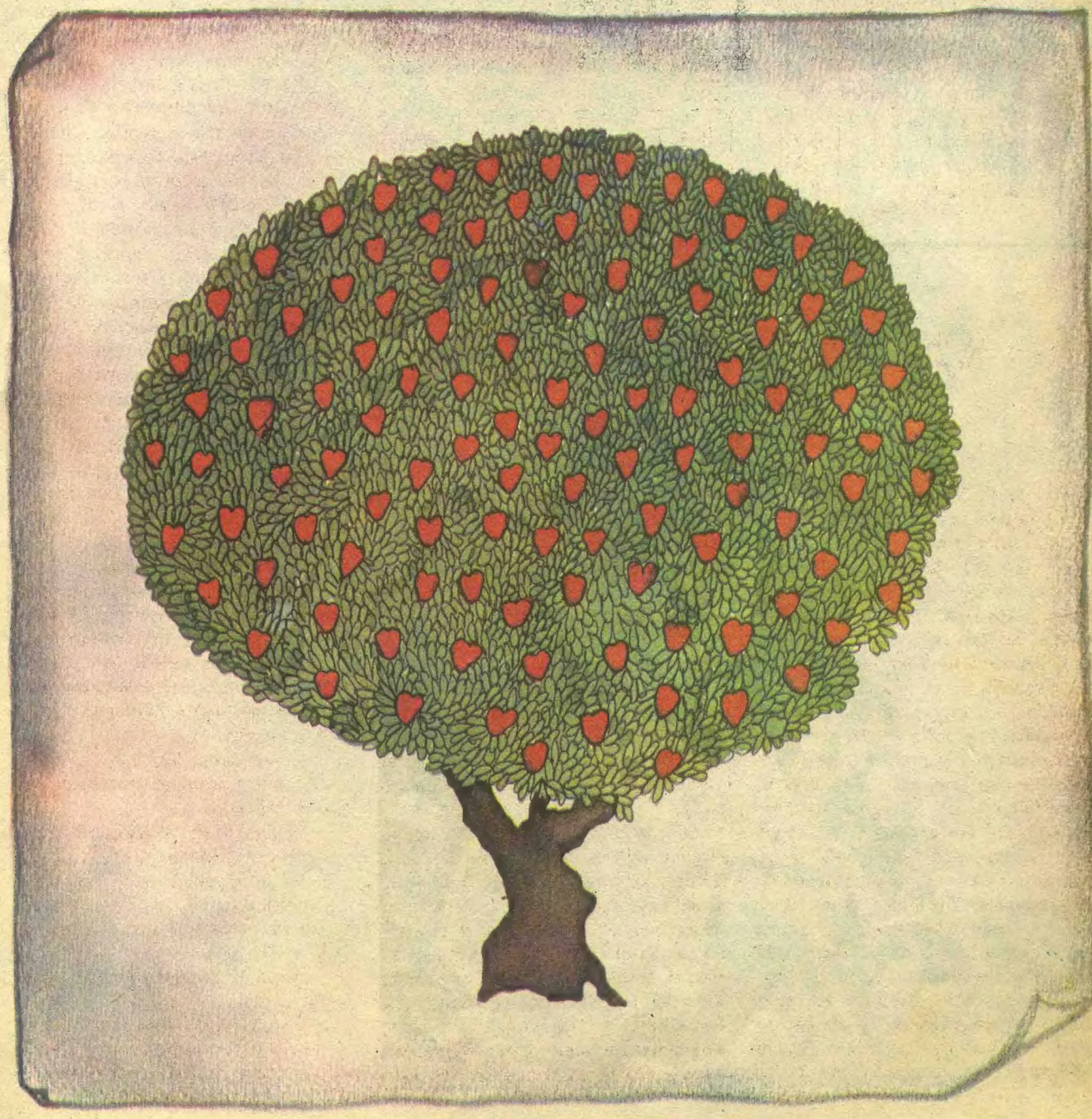

ÜLKÜ TAMER

YUVARLAK MASA

Kral Arthur, bazen yanına büyücü Merlin'i alıp herhangi bir şövalye gibi serüven aramaya çıkıyordu. Yürekli bir adamdı. Başka krallar gibi, askerlerine, adamlarına güvenmiyordu. Kendi gücüne inancı, her şeyden büyüktü.

Bu serüvenlerden birinde, Excalibur'u elde etmişti. Excalibur, değerli bir kılıçtı. Ama bu kılıcın mücevher kakmalı kını, bir bakıma daha değerliydi. O kını üstünden çıkarmadığı sürece, Kral Arthur'un yaraları hiç kanamazdı.

Arthur, bir başka serüven sonunda da, eşini, Guinevere'i buldu.

Günün birinde, yanına yine Merlin'i alıp yola koyuldu. Carmalide'e gidiyordu. Yolda Kral Laodegan'ın şatosuna İrlandalıların saldırdığını gördü. Hemen Excalibur'u kınından çekip İrlandalılara saldırdı. Uzun bir çarpışmanın sonunda yakalandı.

Evet, yakalandı ama, büyücü Merlin, yine yardımına koştu onun. Kralı kurtardı. Arthur, yeni bir güçle çarpışmasını sürdürdü. Bu arada Kral Laodegan'ın askerleri şatodan çıkıp İrlandalılara saldırdılar; hep birlikte onları püskürttüler. Böylece, Arthur, Laodegan'ı kurtarmış oldu.

Çarpışmadan sonra şatoya götürdüler Arthur'u. Kral Laodegan, bu yiğit genci kapıda karşıladı.

Onu bir süre şatosunda ağırladıktan sonra, "Kral Arthur," dedi. "Bizi İrlandalılardan kurtardın. Dile benden ne dilersin?"

Kral Laodegan'ın bir kızı vardı. Guinevere adlı bu kız çok güzeldi. Arthur, ilk görüşünde ona tutulmuştu.

Kral Laodegan'a, "Kızınızla evlenmek, onu kendime eş yapmak isterim," diye cevap verdi.

Laodegan çok sevindi buna. Damadı olacak kimse hem kraldı, hem de yürekli, yakışıklı bir genç... Onun bu isteğini kabul etti. Sadece kızını vermekle kalmadı; kocaman, değerli bir yuvarlak masa da armağan etti.

Arthur, bir süre şatoda kaldıktan sonra, Guinevere ile yuvarlak masayı alıp kendi şatosuna, Camelot'a döndü.

Masa, Kral Arthur'la şövalyelerinin yaşamlarında çok önemli bir yer tuttu. Yuvarlak olduğu için, başı yoktu. Herkes onun çevresinde oturuyor, masa başında kimse oturamıyordu. Bu yüzden, yuvarlak masanın çevresine oturan herkes, kral olsun, yaşlı bir şövalye olsun, genç bir şövalye olsun, eşitti.

Ama Kral Arthur'un şövalyeleri arasına herkes katılamazdı doğrusu; canı isteyen şövalye, yuvarlak masanın çevresine hemen oturamazdı. Bunun için, çok yürekli olması gerekiyordu. Çok yürekli olması da yetmezdi. Kendine verilen görevleri başarıyla yapması, çeşitli sınavlardan geçmesi de gerekti. Bu görevleri yapan, sınavlardan yüz akıyla çıkan şövalyeler yuvarlak masanın çevresine oturmaya hak kazanırlardı. Bu onura kavuşan kişilere "Yuvarlak Masa Şövalyeleri" denirdi.

Kral Arthur, çok sevilen, güven duyulan bir şövalyeydi; ama bazı düşmanları da vardı.

Bu düşmanların başında bir kadın geliyordu. Morgan le Fay adlı bu kadın, Arthur'un üvey kardeşiydi. Güçlü bir büyücüydü. Yaşamı boyunca, Arthur'u yok etmek için çalıştı; ona tuzaklar kurdu, oyunlar oynadı.

Dilerseniz, gelecek hafta Morgan le Fay'ın, Kral Arthur'a kurduğu bir tuzaktan söz edelim...

insanın en iyi dostu

totoş

ÖZET : Totoş yaz tatilinde küçük bir çiftliğe gider. Orada yeni arkadaşlarla tanışır.

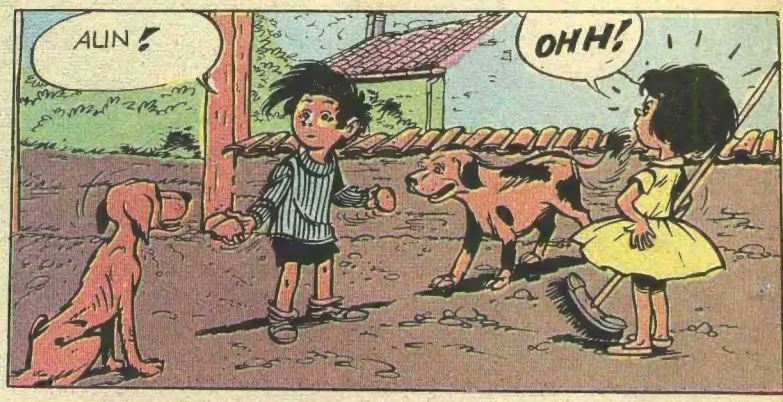

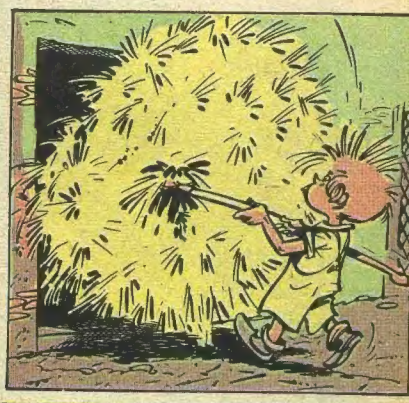

totoş

NE KADAR PARLAK DÜŞÜNCELERİM VAR DEĞİL Mİ?

KEÇİLERİ Mİ? BİR YIL SÜRER YAHU!

BURADAN ÇIKMAK İÇİN PARMAĞIMI BİLE OYNATMAYACAĞIM!...

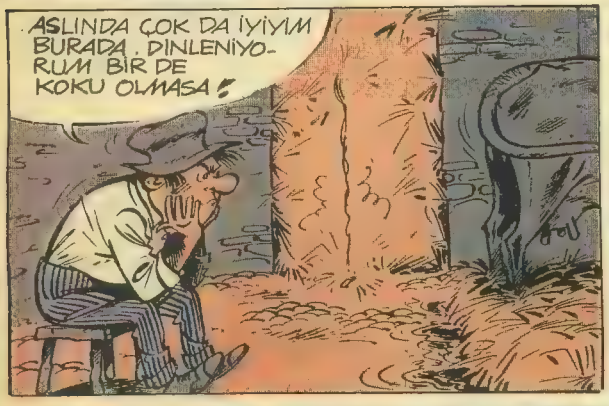
ASLINDA ÇOK DA İYİYİM BURADA. DİNLENİYORUM BİR DE KOKU OLMASA!

NE YAPIYORSUN BÜCÜR?
İZMARİT BEY AHIRDA KALDI SAMANLAR KAPIYA SIKIŞTI!...

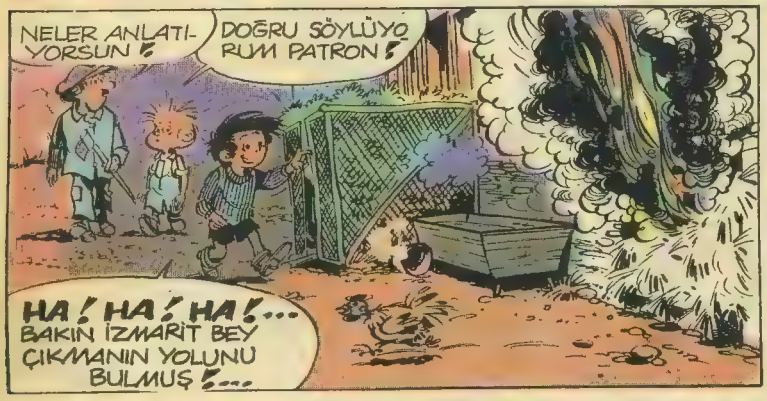
NELER ANLATIYORSUN!
DOĞRU SÖYLÜYORUM PATRON!
HA! HA! HA!... BAKIN İZMARİT BEY ÇIKMANIN YOLUNU BULMUŞ!...

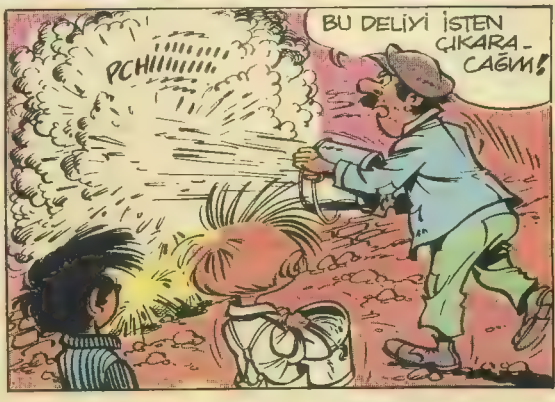
PCH!!!
BU DELİYİ İSTEN ÇIKARACAĞIM!

VIRR! OTLAR İZMARİTİM!.. GLUGG.. Sİ GARA...

SENİ İŞTEN ÇIKARMALIYIM!... AMA ŞANSIN VARMIŞ BURADA KALACAKSIN UCUZ KURTULDUN!

PAZAR GÜNÜ...
HIM! NE GÜZEL ELBİSEN VAR
NE SANDIN.. SADECE PARİSLİ KIZLAR MI İYİ GİYİNİR!
7

insanın en iyi dostu

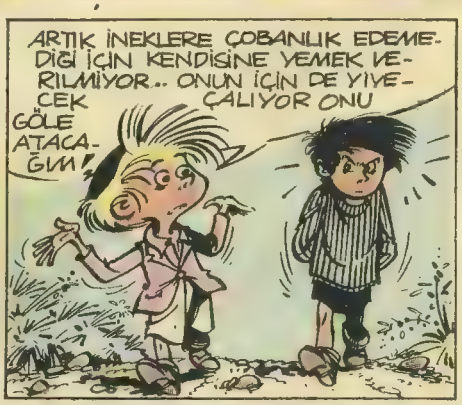

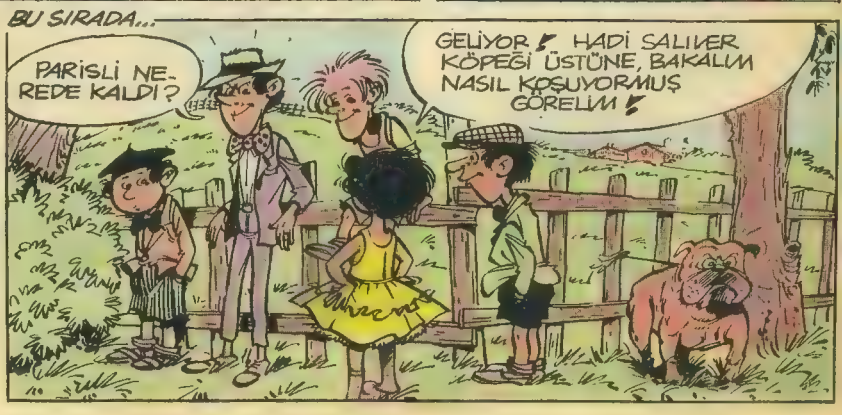

totoş

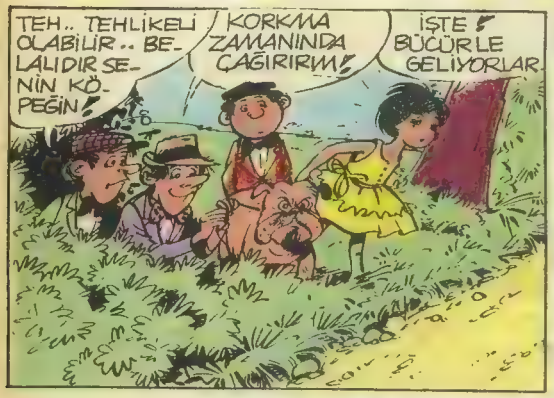
TEH.. TEHLİKELİ OLABİLİR.. BELALIDIR SENİN KÖPEĞİN!
KORKMA ZAMANINDA ÇAĞIRIRIM!
İŞTE! BÜCÜRLE GELİYORLAR

ARKADAŞLARIN TATLI ÇOCUKLAR MI?
EVET! YALNIZ BENİ ARALARINA İSTEMİYORLAR

İŞTE!
HADİ TOMBUL GİT YAKALA ONU!

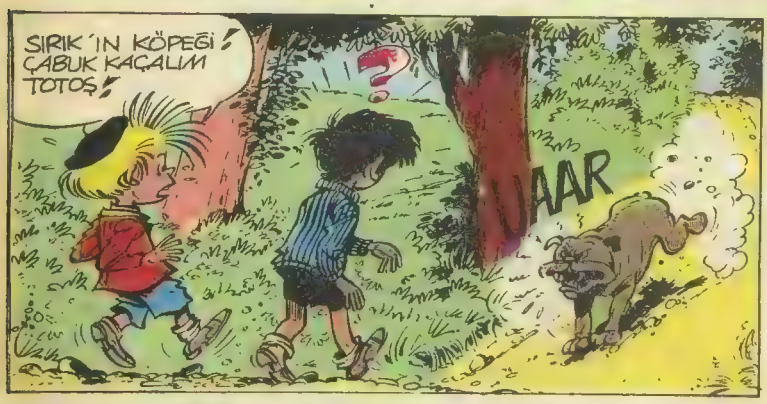
SIRIK'IN KÖPEĞİ! ÇABUK KAÇALIM TOTOŞ!
?
UAAR

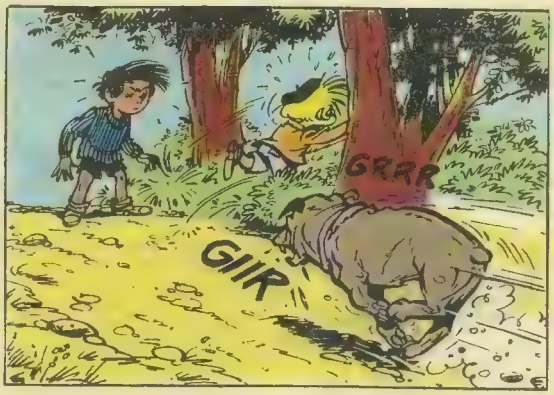
GRRR
GIIR

KAÇMIYOR!
DELİ Mİ BU?
PARİSLİ NE OLACAK! ÇAKA SATMAK İSTİYOR KÖPEĞİ ÇAĞIRMA!

?

GIIIRR

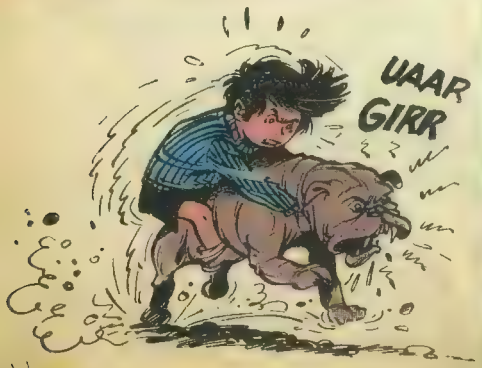
UAAR
GIRR

?!!?

AY! AMAN OF!

insanın en iyi dostu

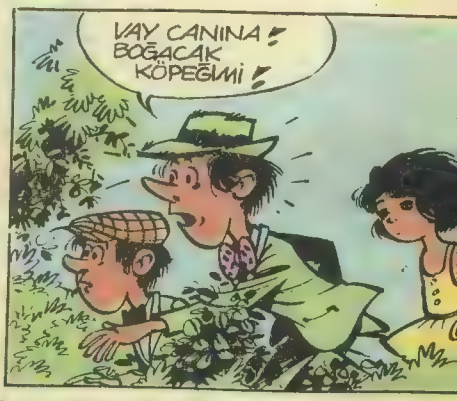

10

Devam edecek

AZİZ NESİN

BEN DE ÇOCUKTUM

resimleyen: İsmail Gülgeç

2

ÇAKALERİĞİ VE İĞNEYAPRAKLA TEDAVİ

Bugün çalınan sokak kapısını ben açmıştım. Karşımda saçları, kaşları kirpikleri yanıp kavrulmuş, bitik bir adam duruyordu. Korktum, "Anne!" diye bağırdım. Kapıdaki adam, "Oğlum... Beni tanımadın mı?" diye sarılıp beni kucağına aldı.

Babam, düşmanın çekilirken bir nesnide doldurup benzin dökerek yaktığı insanlar arasından kaçıp canını kurtarmış.

Eve geldiği gün yatağa düştü babam, aylarca yattı kendini bilmeden. Annem eskisinden daha çok asker çamaşırı dikerek, daha çok oya işleyip dantel örerek babama da baktı.

Babam çok zayıflamıştı. Kerevetin önüne, yere serilmiş, yataktan kalkamıyordu. Kendikendine bitakım ottardan ilâç yapıyordu. Zaman zaman nöbet gelir, ateşler içinde yanarak titrerdi. Anneme,

— Üstümü ört Hanım! diye bağırırdı.

En kızdığı zamanlarda bile anneme yine "Hanım!" derdi.

Annemin, babamın yüzüne, ona ne dediğini, babama nasıl seslendiğini an-

sıyamıyorum. Hiçbişey dememişti, hiç duymamıştım. Ama, başka kadınlarla konuşurken babamdan, "Bizim Efendi", yada, "Efendi" diye sözederdi. Çok yakın saydığı kadınlarla konuşurken babamdan "Bizimki" diye sözettiği de olurdu.

— Üstümü ört Hanım! Çabuk üstümü ört!

Annem, yorgan morgan ceket, palto her ne varsa örtülecek, babamın üstüne örtüyordu. Yatağın üstü bir küçük tepe oluyordu. Ama babam, üşümesinin nedeni annemmiş gibi, ona kızgınlıkla bağırıyordu hâlâ:

— Hanım, üstümü ört, dedim...

Babam, bigün yine yatakta öyle titriyordu ki, bana, döşeme tahtaları bile zangırdıyormuş gibi geldi.

— Çabuk bana yeşil erik al, gel... Ham olsun, çakaleriği...

Babam çok sert, kızgın bir adamdı. Dediği dedikti, ille de yaptıracaktı dediğini... Herhalde yüksek ateşten içi yandığı için, ekşi erik yemek istiyordu.

Annem, karşı bostana gidip çakaleriği aldı, geldi. Babam, yüzünü buruştura buruştura o küçücük erikleri yedi.

Ertesi gün de ayağa kalktı. İyi olmuştu. İyi oluşunu çakaleriğinden bildi. Yıllarca söyledi bunu:

— Çakaleriği kurtardı beni hastalıktan... Yoksa ölecektim.

Abartmasını çok severdi.

— O gün iki okka erik yedim! derdi.

Yediği, bir avuç erikti.

O yaşlarında babamın sıksık başı ağrırdı. Başı ağrıyınca çam yaprağını (iğneyaprak) burnuna sokup batırırdı. Burnundan kan akınca başağrısı kesilir, rahatlardı.

İLK ÖLÜM

Babam bigün eve elma getirmiş. Bana,

— Dön arkanı! dedi.

Yüzümü duvara çevirdim. Önüme bir elma düştü, bir daha...

Babam,

— Bak... Bu elmaları sana Allah gönderdi, dua et! dedi.

Elma gönderen Allah, kardeşimi iyi etmedi, öldü kardeşim.

Evin taşlığından babamın kucağında küçücük bir tabut çıkarken, ben bunu bir oyun sanıp, Zehra'nım Teyze'nin oda kapısı eşiğinde durmuş gülüyordum. Bu bir oyun olacaktı; kardeşimi bu küçük tahta kutu içinde mezarlığa bırakacaklar, orda iyi olup, koşa koşa dönüp gelecekti eve...

— Çocuğu içeri alın! dediler.

Beni odaya soktular. Annem, ağlayarak yanıma geldi, beni öptü.

— Kardeşin öldü, gülünmez! dedi.

Kötü bişey yaptığımı anlayıp utandım...

Neden, nasıl mizahçı olduğumu sorarlar hep... Bilmem. Ama sanırım, beni mizahçı yapan kendi yaşamım olacak. Göz yaşları içinden geçip geldim buraya...

İLK KARŞILIKSIZ SEVGİ

Divanhane denilen Kasımpaşa'daki Deniz Komutanlığında bahçıvan olan oda komşumuz Hasan Amca, evin bahçesine çiçek ve zerzevat ekerdi. Ben de ondan özenip, bahçeyi çapalamaya çalıştığım için, almayayım diye, çapasını yere dikili uzun bir sırığın tepesine koyardı. Ben de kimse görmeden sırığı sallar, çapayı yere düşürür, bahçeyi kazardım.

Bahçenin dibindeki kümeste, evsahibinin tavukları vardı, telle çevrili küçücük bir yerde dolanıp, eşelenip durmalarına çok üzülürdüm. Kapılarını açar, salıverirdim. Dışarı çıkar çıkmaz, horoz tepeme sıçrar, yüzümü pençeler, gagalardı. Parlak kırmızı tüylü, koca ibikli, babacan, çok güzel, ama iyilikten, sevgiden anlamayan canavar bir horoz... Kabarık göğsünün, kalın boynunun tüyleri güneşte ışıl ışıl, renk değiştirerek şavkırdı. Üstüme atlayınca, zor içeri kaçar, kapıyı örterdim. Hıncını alamazdı da kapıya kapıya atlardı. Nedense bana düşmandı.

Salıncağını sallaya sallaya çocuğunu uyuttuğum için, Havva'nın Teyzemin verdiği ekmek dilimini, horoza verirdim. Önce başıma sıçrar, gagasiyle, pençesiyle yüzümü yara çizik içinde bırakıp, beni içeri kaçırdıktan sonra, bahçeye attığım ekmeği yerdi. Benden başkası da onu hapsolduğu kümes telinden dışarı çıkarmaz, ona ekmek vermezdi.

Bigün, öyle canavarca atladı ki başıma, öyle zalımca pençeledi, öyle hayınca gagaladı ki, kaçayım derken yere düştüm... Evsahibimizin delikanlı oğlu gelip kurtardı beni. Kan içindeydi yüzüm... Horozu kesmeye karar verdiklerini öğrenince, içeri girdim, kimsenin olmadığı çamaşırlıkta ağlamaya başladım. Horozu yakalamış olacaklar, canacısıyle bağırıyor horozcuk... O bahçede bağırıyor, ben içerde ağlıyorum.

Gidip yalvardım Hasan Amca'ya, o da evsahimizin oğluna söyledi.

— Bir daha hiç çıkmam bahçeye... Bir daha kümesin kapısını hiç açmayacağım... Kur'an çarpsın ki... Ekmek çarpsın ki...

Ağladığımı görünce kesmediler horozu.

Bigün yine gizlice bahçeye çıktım. Sırığı salladım, salladım, tepesindeki çapa düştü; düştü ama başıma, sivri ucu alnıma saplandı kaldı. Elimle çekip çıkardım çapayı. Kan içindeydim. Bizim odaya gittim. Evin bütün kadınları oradaydı. Beni öyle kan içinde görünce hep birden çığlık attılar; onların çığlıklarının korkusundan ağlamaya başladım. Kan akan yere bir avuç tuz, bir tutam tütün bastırıp sardılar.

Ondan sonra bir daha bahçeye çıkmadığım için,

— Başın yarılınca nasıl aklın başına geldi... diyorlardı.

Oysa başımın yarılmasından değil, benim yüzümden horozu kesecekler korkusuyle bahçeye çıkamıyordum.

ÇİÇEK

Annem okuryazar değildi. Ama ince duygulu, sağduyusu olan bir kadındı. Bütün analar, dünyanın en iyi kadınlarıdır. Benim annem de, benim annem olduğu için, dünyanın en iyi kadınıydı.

Bigün bahçeden çiçek koparıp anneme getirmiştim. Annem sevindi.

— Hadi biraz daha çiçek koparalım... dedi.

Bahçeye çıktık. Bana bir çiçek gösterdi.

— Bak, dedi, ne güzel çiçek... Bu çiçekler de canlı, onların da canı var... Koparırsak ölür zavallı... Dalında daha güzel duruyor. Bardaktaki suda bu kadar güzel durmaz ki...

Her çiçeğin başında bana,

— Kıyarsan, kopar istersen... dedi.

Neyim varsa, iyi olan, her şeyimi anneme borçluyum.

MÜJDAT GEZEN

APTAL HAMDİ

Hamdi ile gezimizi sürdürüyoruz. Bu hafta belediye otobüsüne binelim diye düşündük.

— Bir insanın yaşadığı kenti ve o kentin insanlarını tanıması için gezip görmesi, onlarla konuşup tanışması gereklidir, dedim.

— Haklısın, diye yanıtladı beni... Son iki haftada neler gördük, değil mi?

— Evet, tıpkı milletvekilleri gibi dolaşıp duruyoruz.

— Milletvekili mi? Millet vekili nedir? Tanımıyorum.

— Nasıl olsa size gelecek yıllarda okutacaklar bunları; o zaman öğrenirsin.

— Ben şimdi öğrenmek istiyorum.

— O halde anlatayım... Milletvekili, adından da belli olduğu gibi, milletin vekilidir. Mecliste ulusu özümler. Yani bizim seçtiğimiz kişiler orada bizi temsil ederler.

— Peki, kenti dolaşmakla bunun ne ilgisi var?

— Onlar da seçimlerden önce kendi kentlerini ve yörelerini dolaşıp propaganda gezileri yaparlar.

— Peki sonra?

— Seçildikten sonra artık bir daha uğramazlar pek... Şaka ediyorum. Henüz seninle konuşulacak konular değil bunlar, Hamdi... Bak, otobüsümüz geliyor, hadi davran da binelim. Çok ta kalabalık görünüyor.

Bir tam, bir öğrenci bileti alarak otobüsün içinde ilerledik.

Bir otobüse binen tipleri, kişileri tek tek incelemeye kalksak ne büyük bir yazı malzemesi çıkardı.

— Neden her yerde sık sık duruyor? dedi Hamdi.

— Durduğu her yer bir duraktır. O çevrede oturan ya da çalışan insanları indirip bindirmek için duruyor.

— Peki bu otobüsler kırmızı ışık yanarken geçebilir mi?

— Hayır; öyle şey olur mu? Neden sordun bunu?

— Az önce geçti de...

— Belki bir yanlışlık olmuştur.

— İşçi semtlerine gidelim, dedi.

— Olur. Neden istedin?

— Babamın annemin çalıştığı fabrikaları daha yakından görmek istiyorum.

Bir zamanlar bu fabrikaların hepsi kentin yerleşim alanının dışında kalırmış. Hızlı nüfus artışı sonucu bu bölgeler hem iş hem yerleşim bölgesi durumunu almış. Onun için trafik korkunç bir durumda. Belediye otobüsü ilerleme olanağı bulamıyor.

Biletçi içerdekilere seslendi:

— Arka ve ön kapıyı açtım. İsteyen inebilir.

İndik. Hamdi, fabrika bacalarına gözünü dikmiş, hayranlıkla bakıyordu.

— Ne kadar büyük, dedi.

— Öyle olacak, çünkü içinde binlerce insan çalışıyor.

— Babam da burada...

— Baban çok iyi bir insan, Hamdi. Zaten öyle olmasaydı sen de bu denli iyi bir çocuk olamazdın...

Pek duygulandı bu sözümden, sarıldı öptü beni...

adnan özyalçıner
ANITLAR VE ÖYKÜLERİ

KIZKULESİ

Geceleri çakıp sönen feneriyle deniz taşıtlarına yol gösteren Kızkulesi, İstanbul Boğazının girişinde kurulmuştur. Topkapı Sarayının, Gülhane Parkının bulunduğu İstanbul Limanı ağzındaki Sarayburnu ile Harem ve Salacak kıyısı arasındaki bir kayalığın üstündedir. Denizin ortasındaki bu kayalığa iri, ak bir martı olarak tünemiş gibidir. Çağlar boyu hiç uçmadan orada oturmaktadır.

18 Metre yüksekliğinde olan Kızkulesi, Milattan Önce 410 yılında Atinalı komutan Alkibiades tarafından taştan bir kule olarak yaptırılmıştır. Komutanın amacı, Karadenizden gelecek gemileri kontrol altına almaktı. Bizans İmparatoru Aleksios Komnenos, bu kontrol kulesini kale biçimine soktu. Boğazın ağzını kapayan uzun zincirin bir ucunu buraya bağlattı. İstanbulun alınışından sonra kale, yeniden kule biçimine getirildi. Tahtadan yapılan bu kule yanınca Padişah III. Ahmet devrinde taştan yaptırıldı. Bugünkü kule, o günden kalmadır. Kızkulesi, 1857 yılından bu yana deniz feneri olarak kullanılmaktadır.

Biliyorsunuz Fatih Sultan Mehmet İstanbul'u almadan önce, Araplarla Türkler, Bizans ordulariyle çeşitli zamanlarda karşılaşmışlar, hem Rumeli, hem Anadolu yakasından İstanbul önlerine kadar gelmişlerdir.

Bunlardan biri de ünlü akıncı komutan Battal Gazidir. Battal Gazi, İstanbul üstüne yaptığı sayısız seferlerinden birinde Kızkulesinin bulunduğu Harem Salacak kıyılarına kadar gelir.

O sırada, Üsküdar tekfuru, buraları ve Kadıköyü yönetiyordu. Battal Gazi, tekfurun sarayı dışındaki bütün topraklarını ele geçirdi. Kıyıda karargahını kurdu. Amacı, İstanbulu almaktı. Alamazsa akıncılarını toplayıp başka bir yere sefer düzenlemek için çekip gidecekti.

Bir sabah, sarayın balkonunda saçlarını tarayan tekfurun güzel kızıyle karşılaştı. Kıza hemen vuruldu Battal. Artık her sabah, kız balkonda saçlarını tarıyor, Battal Gazi de karşısına geçip onun güzel yüzünü seyrediyordu.

Bu yüzden Battal Gazi, İstanbulu almayı bile bir yana bırakarak buraya yerleşmeye karar verdi. Akıncılarına emir vererek o zamana kadar çıplak tepelerden oluşan Kadıköy ile Üsküdarı erguvan ağaçlariyle, yeşil çamlarla bezedi. Bütün tepeler yemyeşil oldu. Baharda erguvanlar pembe pembe ışıldadı. Denizin rengi de, buna uygun olarak, daha berraklaştı. Sabahları, çamların gölgesinde yeşil yeşil parıldıyor, akşamları güneş batarken erguvanların pembeliğini yansıtıyordu.

Tam yedi yıl, Battal Gazi, ağaç diktirdi, bostan ektirdi, bağ, bahçe kazdırdı akıncılarına.

Yedi yıl, her tanrının sabahı tekfur kızı Battalı, Battal tekfur kızını karşısında buldu. Battal, bahçelerinde yetişen en güzel çiçeklerden derlenen bir demeti sevdiği kızın balkonuna atıyordu her sabah.

Yedinci yılın sonunda bir sabah, Battal Gazi akıncılarını topladı. Akıncılar, atlarına binip Şam seferine çıkmak üzere yol hazırlığı yaptılar. Bunu gören tekfur kızı, Battal Gazinin ardından gitmek için saraydan kaçtı. Ama babasının nöbetçileri, saray bahçesinin kapısında kıskıvrak yakaladılar kızı.

Battal Gazi, tekfur kızını son kez görmek dileğiyle balkona baktığında orasını bomboş gördü. O zaman gürleyen sesiyle :

— Dönüp seni alacağım, beni bekle tekfur kızı! diye bağırdı.

Kız, Battalın sesini duyunca dayanamadı, silkinerek nöbetçilerin elinden kurtuldu. Deli gibi balkona koştu. Ordu hareket ederken, Battala :

— Seni ömrümün sonuna kadar bekleyeceğim, beni unutma! diye bağırdı.

Bunun üstüne kızın babası, Battal döndüğünde sarayını talan etmesin diye, Üsküdardan Çamlıcaya kadar, sarayın önüne upuzun, geniş bir hendek kazdırdı. Hendek boyunca çeşitli noktalara nöbet yerleri koyup kırk bin askerle bekletti sarayını. Kızını da, Battala kaçmaması için, birçok değerli eşya ve mücevherlerle Kızkulesine hapsetti.

Battal Gazi, Şamı aldıktan sonra Tekfurun yaptıklarını duydu. Hemen yanına yediyüz akıncı alıp yola çıktı. Bir gün, sabaha karşı Üsküdarı bastı. Çevredeki nöbetçilerle devriyeleri akıncılar kolaylıkla zararsız hale getirdiler. Battal Gazi, sarayında horul horul uyuyan tekfurun ve herşeyden habersiz askerlerinin ruhu bile duymadan yanına üç adamını alıp sandalla Kızkulesine gitti. Hem tekfurun güzel kızını, hem de değerli eşyalarla mücevherleri yanına alıp güneş doğmadan yediyüz atlısiyle ordan uzaklaştı.

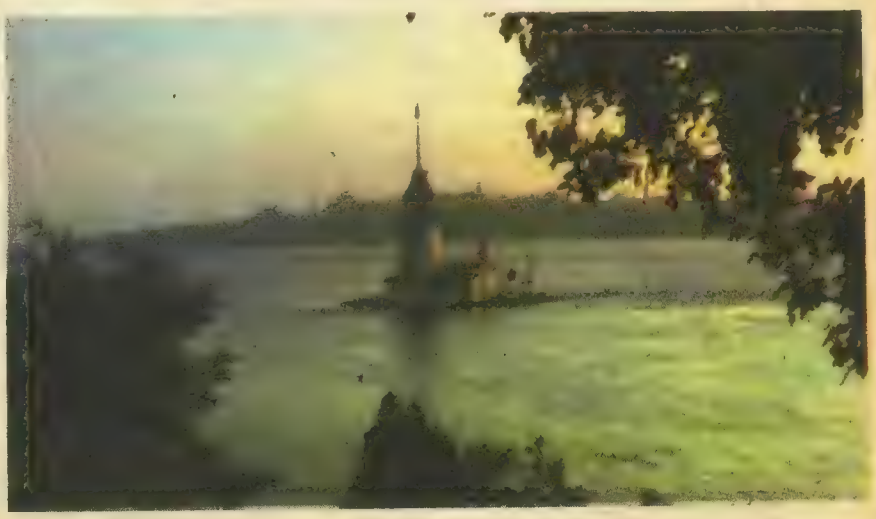

30 AĞUSTOS ZAFER BAYRAMI

Bugün, Ulusal Kurtuluş Savaşımızın zaferle noktalanan en önemli günlerinden biri olan 30 Ağustos Zaferi'nin 55. yılını kutluyoruz.

Her yıl, ulusal bayramlarımızdan biri olarak kutladığımız 30 Ağustos, Türk ulusunun, yurdumuza saldıran düşmanları Anadolu topraklarından söküp attığı gündür. Türk halkının örnek bir dayanışma gösterdiği, dillere destan bir savaşım vererek ulusun birliğini, beraberliğini, bütünlüğünü, özgürlüğünü sağladığı bu zafer gününe nice acılardan geçip türlü yoksunlukları altederek ulaştık.

Türk halkının zorlu bir savaşım sonucunda ulaştığı bugünü, bize Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün komutasındaki Türk ordusunun kahraman mehmetçikleri kazandırdı. Bir avuç toprağını bile saldırganlara kaptırmayan, bu uğurda canını vermekten çekinmeyen dedelerimiz, babalarımız bu zaferi bize armağan etti. Bu zafer, Anadolu halkının zaferi olarak tarihe geçerken aynı yazgıyı paylaşan öteki Asya-Afrika uluslarının direnişlerine de örneklik etti. Onları da yüreklendirdi. Güçlerine güç kattı.

Yirminci yüzyılın başları, dünyanın en bunalımlı dönemlerinden biridir. 1914'te patlayan Birinci Dünya Savaşı'nda dünya ulusları ikiye ayrılmıştı. Almanya, Avusturya-Macaristan ve İtalya bir yanda, İngiltere, Fransa ve Rusya öte yanda yer alıyordu. Sömürgeci emeller beslenen bu iki grubun da amacı, çökmekte olan Osmanlı İmparatorluğunu parçalamaktı. Bu uğurda iki grup, karşılıklı savaşa tutuşacak, sonuçta, kazananlar, Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasına konacaktı. Kısacası, iki yandakilerin de amacı, bizi bir lokmada yutmaktı.

Osmanlı İmparatorluğu, Birinci Dünya Savaşı'nda Almanyanın zorlamasiyle onların yanında yer aldı. Almanyanın savaşı yitirmesiyle biz de yenik sayıldık.

30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Antlaşmasiyle savaş sona erdi. Yurdumuzu İngilizler, Fransızlar ve İtalyanlar çabucak paylaştı. İngilizlerin desteğiyle İzmir'e çıkan Yunanlılar, Anadolu içlerine yürüdüler. İstanbuldaki Osmanlı padişahı kukladan başka bir şey değildi.

Bu durumda yapacak tek bir şey vardı. Vatansever Türk aydınlariyle subayları Anadoluya geçerek halkı ayaklandırmalıydı. Onlar da öyle yaptılar.

İşte Atatürk de bunu gerçekleştirmek için, 19 Mayıs 1919'da, Samsun'a çıktı. Atatürk, Erzurum ve Sivas Kongrelerini toplayarak halkın direnişini örgütledi. 16 Mart 1920'de düşman kuvvetleri İstanbul'u da işgal ettiler.

Hem düşmanı yurdumuzdan kovmak, hem de ulusal bütünlük ve bağımsızlığı sağlamak amacıyle çok geçmeden 23 Nisan 1920'de Ankara'da Türkiye Büyük Millet Meclisi kuruldu. Başkanlığına Mustafa Kemal Atatürk getirildi. Böylece Osmanlı İmparatorluğu tarihe karışmış oluyordu.

Ülkesinin gerçek sahibinin kendisi olduğunu ilan eden halk, düşmana dört bir yandan saldırmaya başladı.

Birinci, İkinci İnönü zaferlerinin kazanılmasından sonra girişilen Sakarya Meydan Savaşı'nın kazanılmasiyle Türk ordusu, Anadolu içlerine kadar ilerledi. Bu zafer, siyasal alanda da etkili olmuştu. İtalyanlarla Fransızlar, yapılan anlaşmalarla işgal ettikleri bölgelerden çekildiler.

Bu arada, Türk ulusu, dışardan hiçbir yardım almaksızın, kendi olanaklariyle, hazırlıklarını sürdürüyordu. 1922 yılının Ağustos ortalarına kadar, Doğu, Orta ve Güney Doğu Anadolu'dan, işgal kuvvetlerinin elindeki İstanbul kaynaklarından gizli gizli cephane, özellikle top cephanesi sağlandı. Türklerin bir karşı saldırıya geçeceğini kimse ummuyordu. Oysaki Türklerin kesin kararı, düşman ordularını bir an önce Anadolu'dan söküp atmak, savaşı en kısa sürede sona erdirmekti. Bu iş için büyük bir saldırı planı hazırlandı. Plan, hemen uygulamaya kondu. Başkomutan olarak Mustafa Kemal Atatürk'ün Kocatepe'den yönettiği, Batı Cephesi komutanı İsmet İnönü ile Genel Kurmay Başkanı Fevzi Çakmak'ın hazır bulundukları Büyük Taarruz, 26 Ağustos gecesi, sabaha karşı, yoğun bir topçu ateşiyle başladı. Düşman mevzileri dağıtıldı. Büyük Taaruzun ardından girişilen Başkumandanlık Meydan Muharebesiyle Yunanlıların Afyon bölgesindeki kuvvetlerinin önemli bir bölümü, silâh, araç ve gereçleriyle ağır kayıplar verdi. Bir bölümü yok edildi.

30 Ağustos 1922 akşamı, general Trikopis ile general Diyenis, birliklerinden sağ kalanlarla Türk çemberini güçlükle yardılar. Canlarını, Murat dağlarına kaçmakla kurtardılar.

Afyonkarahisar, Altıntaş, Dumlupınar arasında 5 gün, 5 gece aralıksız süren büyük meydan savaşının zaferle sonuçlanmasından sonra Atatürk Dumlupınar'da orduya ünlü buyruğunu verdi :

" İlk hedefiniz Akdenizdir, ileri!"

Bu buyruk, Türk halkıyle Türk ordusunun tükenmek bilmeyen gücü sayesinde çok geçmeden yerine getirildi. 9 Eylül 1922'de İzmir'e giren ordumuz, düşmanın son kalıntılarını da denize döktü.

TOPU YAKALA

İşte sizlere ilginç bir oyun sevgili çocuklar. Arkadaşlarınızla evinizin bahçesinde ya da çocuk parkında her zaman oynayabileceğiniz bir oyun. Oyunun kuralları çok basit. Gereçleri de yalnız iki top.

Oyuncular iki kümeye ayrılıp birbirlerinin arkasına dizilirler. En öndeki oyuncular topları ellerine alıp bir arkadaki arkadaşına atarlar. Arkadaki oyuncu topu yakalamaya çalışır. Topu yakalayamazsa top yine en öndeki oyuncuya döner. Top en arkadaki oyuncuya ulaşınca, en arkadaki oyuncu topu kaptığı gibi öne koşar. Kümesinin başına geçer. Böylece topu en arkaya hangi küme daha önce götürürse, o küme oyunu kazanır.

Bu oyunu istediğiniz sayıda arkadaşınızla oynayabilirsiniz. Ama ne kadar fazla oyuncu olursa oyunumuz o kadar eğlenceli olur. Yalnız unutmamamız gereken bir şey var: "Bu tür oyunları yalnız evlerimizin bahçesinde ya da çocuk parklarında oynamalıyız. "Hepinize şimdiden başarılar.

UMUR BUGAY SOYLEŞİ

OYUN

Siz hiç büyüklerinizin "Körebe" ya da "Saklambaç" oynadıklarını gördünüz mü? Babanız, annenizle evde kovalamaca oynuyor mu? Topaç çeviren bir berber, ip atlayan bir terzi, Uçurtma uçuran bir doktorla karşılaştınız mı hiç ?

Karşılaşmadınız. Canları oyun oynamak ister ama zamanları yoktur ayıracak. Hepsi de o eski çocukluk günlerini özlemle anımsarlar. Tadına doyamadığımız oyunlar vardır. Bugün bile düşlerime girer benim.

Küçük bir dünyadır çocukların oyun dünyası. Büyüyünce sorumlu işler yüklenebilmek için, bu oyunları iyi oynamak gerekir. Kişiliklerimiz oyunlarda oluşmaya başlar. Uyumsuzluklar, çelişkiler, kavgalar oyunlarda çıkar ortaya. "Bana ne? Oynamıyorum!" diye, omuzunu havaya kaldırarak oyundan çıkanları sevmeyiz hiç birimiz. "Oyunbozan" deriz onlara.

Çoğu kez, büyüklerin gözleri önünde, yakınlarında oyunlar düzenleriz. Diyelim ki "Kaptancılık" oynuyoruz masanın altında ya da "Evcilik". Onlar da az ileride koltuklarına oturmuş, dereden tepeden konuşmaktalar. Bazen konuşmalarını kesip, dikkatle bizi izlemeye başlarlar. O sırada kaptan olan "Vuuuuut!" diye ötmektedir. Yolcu rolündeki arkadaşları da son derece ciddi oturmuşlardır yerlerine. Anne rolündeki çocuk, kucağındaki bebeği sallayarak komşusuna yakınmaktadır : "Ah kardeşim, hiç uyku uyumuyor!" Komşusu akıl verir: "Döv onu. Ağzına biber sür!" Büyüklerimiz gülümser oyunlarımıza. Bazı oyunlarımızı da sakıncalı bulup yasaklarlar.

Bu hafta sizlere bir önerim var. Büyüklerinizin dünyasına bir "oyun" gözüyle bakın. Onlar nasıl sizleri izliyorlarsa, siz de onları izleyin bir hafta süreyle bakalım.

Bence onlar da oyun oynuyorlar. Bazen baba rolündeler, bazen müdür, bazen yolcu. Günlük yaşamımızda herkes bir rol oynuyor diye bakın çevrenize. Çok yararı vardır bunun. Bakın nasıl yabancılaşacaksınız. Çok güleceksiniz ayrıca.

Bindiğiniz bir otobüsün şoförünü düşünün. Yolun yarısında otobüsü durdurup yolculara "Bana ne? Gitmiyorum! İnin!" diyor.

Bir kasap dükkânına girin. Adam kollarını sıvamış et kesiyor. Müşteriler dolmuş dükkânın içine. Her kafadan bir ses çıkıyor. Kasap birden bıçağını sehpasının üstüne vurarak, " Oynamıyorum! Et de satmıyorum! Gidin nereden alırsanız alın!" diye bağırmaya başlıyor.

Evde babanız yorgun argın işinden dönmüş. Birlikte yemek yiyorsunuz. Babanız omuzunu havaya kaldırarak ayağını yere vurmaya başlıyor : "Bana ne? Bana ne? Yemek yemiyorum! Bana ne ?"

Durup dururken babanıza sorabilir misiniz, "Sen neden benim babamsın?" diye. Çok düşünür. Ne cevap verir dersiniz? "Baban olduğum için"! Ya da yoktur bunun karşılığı.

Bu hafta çevrenizdeki olaylara "Oyun mu?" diye bakın. Ne kaybedeceksiniz? Tersine çok eğleneceğinizi sanıyorum. Oyun yaşamımızın temelinde var bence.

İyi oyunlar dileğiyle, hoşça kalın arkadaşlar.

TEST

CEVAPLAR 64. SAYFADADIR

BEN KİMİM?

Fransızım. 8 Şubat 1828'de doğdum. Babam avukattı; benim de avukat olmamı istiyordu... Ama ben yazar oldum... Hem de sizlerin sevdiği bir yazar. Ünlü yapıtlarımdan birinin adını söyleyeyim: "Kaptan Grant'ın çocukları". Beni Milliyet Çocuk Dergisi'nden de tanırsınız. Ben kimim?

3 YANLIŞ

Aşağıda üç kısa yazı sunuyoruz. Her birinde üç yanlış var. Neler olduklarını bakalım kolayca bulabilecek misiniz?

1 Besinleri elde edildikleri kaynaklara göre, ikiye ayrabiliriz: (a) Bitkisel besinler, (b) Madensel besinler... Besin maddeleri de belli başlı dört grupta toplanır: (a) Yağlar, (b) Şeker ve nişastalar, (c) Madensel tuzlar, (d) Su... Buğday, pirinç ve patateste bulunan en önemli besin maddesi, yağdır... Vücudumuzu sıcak tutan ısı, aldığımız besin maddelerinin oksijenle karışarak yanmasından ileri gelmektedir. Bu ısı, vücudumuz için bir enerji kaynağıdır. Vücutta en iyi ısıyı ve enerjiyi sağlayan besinler, yağlı, şekerli ve nişastalı besinlerdir.

2 Çin, Kanada'dan sonra, dünyanın en kalabalık ülkesidir. Başkenti Şanghay'dır. Öteki önemli kentleri, Pekin, Nankin, Çunking ve Lassa'dır. Ürünleri arasında, pamuk, soya fasulyası, tütün ve çay başta gelir. Endüstri bakımından hiç ilerlememiştir. Bu ülkede iki büyük akarsu vardır: Sarırmak ile Gökırmak.

DAĞARCIK Hangisi doğru?

1. Bir ışık kaynağından çıkan ışınlarla bir ekran üzerinde bir görüntü meydana getirme işi ya da böylece meydana gelen görüntü.
   (a) Gölge (b) İzdüşüm
   (c) Yansı (d) Oluşum

2. Karışıklığı dolayısıyla anlaşılması ya da bir sonuca bağlanması güç.
   (a) Olanaksız (b) Olursuz
   (c) Sonuçsuz (d) Çetrefil

3. Düzlük ve açıklık su kıyısı ya da su kıyısında yapılmış yazlık köşk.
   (a) Yalı (b) Kumla
   (c) Villa (d) Plaj

4. Bir işi konuşmak üzere bir araya gelmek ya da uzaktan haberleşmek... Bir konuyu ele alarak ondan biraz söz etmek.
   (a) Buluşmak (b) Sözleşmek
   (c) Değinmek (d) Tartışmak

5. İyi bir işe karşılık olarak verilen armağan ya da edilen iyilik; mükâfat.
   (a) Ödün (b) Ödül
   (c) Ödem (d) Ödeşme

6. Birlikte yapılmasına karar verilmiş işten tek taraflı cayan.
   (a) Oyunbozan (b) Sarsak
   (b) Cazgır (d) Güvensiz

7. Harman yerindeki tahıl yığınlarına, çalınırsa belli olsun diye, vurulan damga.
   (a) Düşüm (b) Mühür
   (c) Kargı (d) Düzenek

8. Bir sözcükten, bir sözden, hatta bir davranış ya da olgudan anlaşılan şey; bunların bize hatırlattığı düşünce ya da nesne; mana.
   (a) Anı (b) Anlam
   (c) Andaç (d) Anık

9. Birleşmeksizin birbirine karışmış olan şeylere verilen ad.
   (a) Birleşim (b) Karışım
   (c) Bütün (d) Tümleç

10. Bir malın niteliğini tanımak üzere alıcı olacak kimseye gönderilen ya da gösterilen parça; numunelik.
    (a) Göstermelik (b) Asal
    (c) Gösteri (d) Açkı

11. Bir çemberin merkezinden geçerek iki noktasını birleştiren doğru.
    (a) Çevre (b) Çap
    (c) Düzlem (d) Yarıçap

ormangiller

İsmail Gülgeç

Yabancı futbolcular, yalnız yurdumuzda değil, dünyanın bir çok ülkesinde top koşturmaktadır. En ünlüleri, Amerika Birleşik Devletleri'nin Cosmos takımında oynayan Brezilyalı Pele, Alman Beckenbauer, İtalyan Chinaglia, İspanya'nın Barcelona takımında oynayan Hollandalı Cruyff, Almanya'nın Hamburg takımında oynayan İngiliz Keegan, Belçika'nın Anderlecht takımında oynayan Hollandalı Rensenbrink'tir. Yukarıda, "İmparator" diye anılan ünlü Alman futbolcusu Beckenbauer'i Dünya Kupası ile görüyorsunuz.

TÜRKİYE LİGLERİNDE YABANCILAR

Türkiye Futbol Birinci Ligi bu hafta başladı. Bu sayımızda sizlere Türkiye ligleri kurulduğundan bugüne dek futbolumuzda iz bırakmış yabancı sporculara değineceğiz.

Önce, bu yıl izleyeceğimiz Yugoslav futbolcuları verelim.

Beşiktaş, Paunoviç'i aldı. Fenerbahçe, İvançeviç ve Andiç'i transfer etti. Galatasaray, Kajganiç ve Jankoviç ile anlaştı.

Önümüzdeki günlerde değerlerini görmek olanağını bulacağımız bu sporculardan Türk futbolu ne ölçüde yararlanacak acaba?

Önce geçtiğimiz yıllarda Türkiye futbol liglerinde izlediğimiz Yugoslav futbolcuları sıralayalım: Fenerbahçe'de Lemiç, Radoviç, Ferhatoviç, Ostojiç. Galatasaray'da Çeloviç ve Nikolevski. Beşiktaş'ta Miliç. Vefa'da Raduloviç ve Saviç. Altınordu'da Zadel ve Şiyaski. Karşıyaka'da Cosiç, Mariç ve Bokoviç. Adanaspor'da Velkoviç, Smilkoviç ve Miliç. Bursaspor'da Stefanoviç. İzmirspor'da Numanagiç ve Duvançiç. Antalyaspor'da Miloş ve Daboviç. Adana Demirspor'da Vokotoviç. Hacettepe'de Goran ve PTT'de Tomislav.

Romenler: Fenerbahçe'de Nunweiller, Datcu ve Sasu. Mersin İdmanyurdu'nda Popescu. Kayserispor'da Jinci ve Constantine.

Fenerbahçe kalecisi Datcu, Türk futbolunda en uzun görünen yabancı sporcudur. Datcu, yedi yıl Fenerbahçe kalesini korudu. Bir yıl da Giresunspor'da oynadı. Yurdumuzda jübilesi yapılan tek yabancı sporcudur Datcu.

Macarlar: Beşiktaş'ta Kuzman. Altay'da Tedy. Feriköy'de Novak. Altınordu'da Tudor.

Arjantinliler: Adalet'te Oscar. Vefa'da Montemerani ve Chaves.

Portekizli: Beşiktaş ve Boluspor'da Mendoza.
İsveçli: Altay'da Roland.
Finlandiyalı: Beşiktaş'ta Lindholm.
Danimarkalı: Göztepe'de Nielsen.
Etiopyalı: Beyoğluspor'da Katama.

Türk futbolunda bu yıl izleyeceğimiz yeni transferlerin dışında sıraladığımız bu sporcular artık sadece bir anı olarak kaldı.

her hafta bir konuk

MISTIK

İstanbul'da, Kasımpaşa'da doğdum. 28 Mart 1930'da. Ben de her çocuk gibi kâğıtları karalamakla başladım işe. Okul çağına geldiğim zaman, bu karalamalar çizgiye dönüşmüştü. Öğretmenimle arkadaşlarım yaptığım resimleri beğeniyorlardı. Beşinci sınıfa geçtiğim sıralarda, okulun duvar gazetesini hazırlıyor, karikatürlerini çiziyordum.

Aradan bir kaç yıl daha geçti. Ortaokul öğrencisiydim artık. Karikatürist olarak tanınıyordum, ama ünüm okulun sınırlarını geçmemişti daha. Resim öğretmenim Hayriye Zincirkıran hanım, yapıtlarımı "Doğan Kardeş" dergisine götürmemi salık verdi.

Elimde karikatürlerle merdivenleri nasıl çıkıp kapıdan nasıl girdiğimi anlatmak çok güç. Her şey düşlerdeki gibiydi. Attığım her adımda, bir boşluğa düşecekmişim gibi korkuyordum. Çevremde insanlar vardı, ama heyecandan, açık seçik göremiyordum onları. Küt küt atıyordu yüreğim. Bütün görüntüler silinip gidecekti sanki. Doğru dürüst yürümekte zorluk çekiyordum. Unutmuştum yürümeyi. İlerlerken kapılara çarptığımı, güleç yüzlü bir adamın karşısında elimde karikatürlerle kala kaldığımı anımsıyorum.

Bu güleç yüzlü adam, yazı işleri yönetmeni Şükrü Enis Regü ağabeydi.

O günden sonra karikatürlerim bu dergide çıkmaya başladı. Sayın Vedat Nedim Tör de yakın ilgisini benden esirgemiyordu.

Daha sonra, Şükrü ağabeyle Nebioğlu Yayınevine gittik. Osman Nebioğlu, beni ressam olarak yayınevine aldı. Aylık karşılığında çalıştığım ilk kuruluş oldu burası.

Çocuk denecek yaştaydım, ama karikatürlerim büyük gazete ve dergilerde çıkıyordu. O yaşta geçimimi sağlıyor, okul ve iş yaşamımı birlikte sürdürüyordum.

Çalışmakta olduğum bir gün kapı vuruldu.

— Giriniz, diye seslendim.

İçeri, saçları ağarmış sevimli bir bey girdi. Boş masaları araştırdı gözleriyle. Anlaşılan, aradığını bulamamıştı.

— Affedersiniz, dedi, Mıstık beyi aradım. Kendileri yoklar mı ?

— Buyrun efendim, benim, dedim.

— Aaaa! Ben sizi adam sanıyordum!..

— Çalışıyorum efendim, inşallah gelecekte olurum.

— Ooo, affedersiniz, öyle demek istemedim. Karikatürist Mıstık'ı yaşlı başlı biri olarak düşünüyordum. Oysa siz daha çocuksunuz !

Haklıydı. O kadar erken başlamıştım ki mesleğime, doğrusu çocuk olduğumu ben bile unutuyordum.

O günden bugüne dek uzun bir süre geçti. Bu sürede, elimden geldiğince, mesleğimde aşama yapmaya çalıştım.

En çok ciddiye aldığım kişiler çocuklardır. Evliyim. Uygar adında bir oğlum var. Dileğim, çocukların ve Uygar'ın da beni ciddiye almalarıdır.

LARRY YUMA

DAĞLARIN KRALI

ÖZET : Larry Yuma, terkedilmiş bir kasabaya gelir. Bir arkadaşıyla karşılaşır...

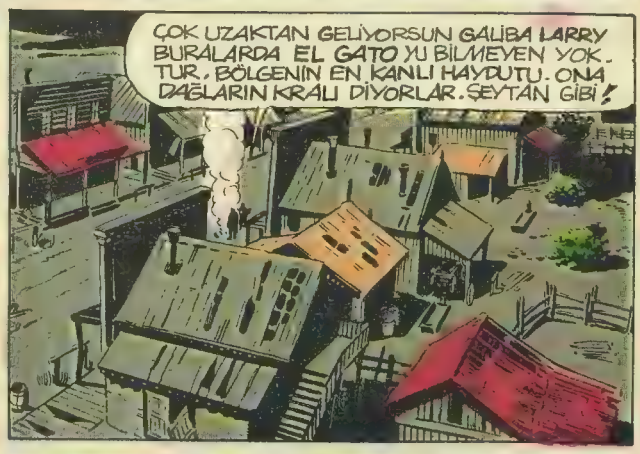

EVEET... BİR KAÇ AY BİRLİKTE KALDIK KANA SUSAMIŞ DELİLERLE... KAÇMAYA KARAR VERDİK.. BU DEDİĞİM DÜN GECE OLUYOR!

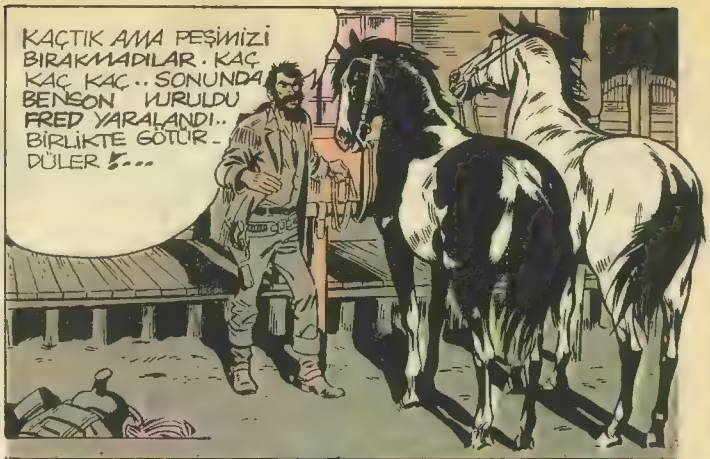
KAÇTIK AMA PEŞİMİZİ BIRAKMADILAR. KAÇ KAÇ KAÇ.. SONUNDA BENSON VURULDU FRED YARALANDI.. BİRLİKTE GÖTÜRDÜLER!...

EHH... BEN PAÇAYI KURTARDIM. AMA KORKUDAN DA BİTTİM!.. AKLIMDA HEP ZAVALLI BENSON VE ZAVALLI OĞLANCIK!
SONRA EL GATO DAN ÇALDIKLARIN!...

NE DEDİN LARRY?

DİNLE BENİ JOE... KUZENİNİ KURTARMAK İÇİN SANA YARDIM ETMEMİ İSTİYORSAN BANA KURNAZLIK TASLAMA!

TAMAM TAMAM! ALLAHIN CEZASI SÖYLEYECEKTİM ZATEN... İNSAN UNUTKAN OLMAZ MI YANİ?

TAMAM... ALTINLARI YÜRÜTTÜM EL GATO NUN ÇETESİNDEN AYRILMADAN ÖNCE.. ÇÜNKÜ O ALTINLAR BENİM BENSON UN VE FRED İN AYLARDIR BİRİKMİŞ ÜCRETLERİMİZDİ!
6

ŞİMDİ BU ALTINI NE YAPACAĞIMI BİLEMİYORUM. HELE O ZAVALLI ÇOCUKCAĞIZI DÜŞÜNDÜKÇE BAŞINA GELEBİLECEKLERİ DÜŞÜNDÜKÇE...
ALTINLARI SENDEN ALINCAYA KADAR EL GATO O ÇOCUKCAĞIZA ELİNİ BİLE SÜRMEZ FRED ONA DİRİ GEREKLİ ANLIYORSUN DEĞİL Mİ...

ŞİMDİ BIRAK BENİ DE UYUYALIM.. YARIN EL GATO NUN BULUNDUĞU YERE GİDERİZ!
GİDERİZ Mİ DEDİN LARRY? ŞAKA EDİYORSUN GALİBA, BEN VEBADAN KAÇAR GİBİ KAÇIYORUM O İNSANLARDAN!

EVET GİDERİZ DEDİM JOE. ŞİMDİ ÇENENİ KAPAT UYUMAK İSTİYORUM!
SEN BENİM ÖLMEMİ İSTİYORSUN LARRY. EL GATO YU TANIMIYORSUN DAMARLARINDA KIZILDERİLİ KANI VAR ONUN BİLMEDİĞİ İŞKENCE DE YOKTUR.

BENİ ELİNE GEÇİRİRSE MAHVEDER, YER KANIMI İÇER, CİĞERİMİ SÖKER, ETLERİMİ YOLAR, VIR VIR VIR VIR.....

İSTEDİN BUNU JOE COCORITA!
TONG

SABAH...
BENİ TANIMIYACAKLARINA EMİN MİSİN LARRY?

ANNEN BİLE GÖRSE TANIYAMAZ.. SURATINDA TÜY NAMINA BİR ŞEY KALMADI!...
ANNEM Mİ? TANRI RAHMET EYLESİN PEK AKILLI SAYILMAZDI AMA BU ŞEYTANLAR!...

Devam edecek

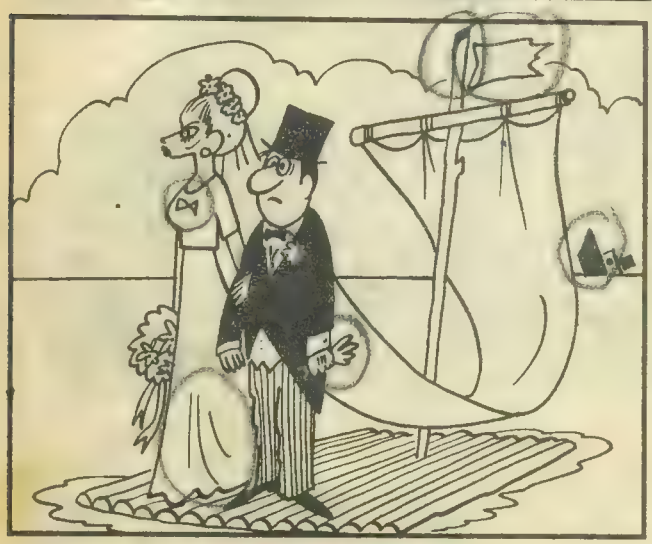

BİLMECE BULMACA

Cevaplar 64. sayfada

7 BENZER

Yukarıdaki iki değişik resim arasında yedi benzer var. Bu benzerleri bakalım ne kadar zamanda bulabileceksiniz?

SÖZCÜK AVCILIĞI

GALATASARAYLI FUTBOLCULAR

Saklı Sözcükler:

NİHAT
MÜFİT
MEHMET
ÖNER
TACETTİN
GÖKMEN
ŞÜKRÜ
CÜNEYT
GÜNGÖR
FATİH

	A	B	C	D	E	F	G	H
1	G	Ö	K	M	E	N	A	N
2	Ü	Z	R	E	N	Ö	İ	T
3	N	N	İ	H	A	T	A	C
4	G	Ü	N	M	T	A	L	Ü
5	Ö	Z	R	E	Ü	T	E	N
6	R	A	C	T	İ	F	N	E
7	F→A—T—İ—H					T	İ	Y
8	T	Ü	R	K	Ü	Ş	A	T

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

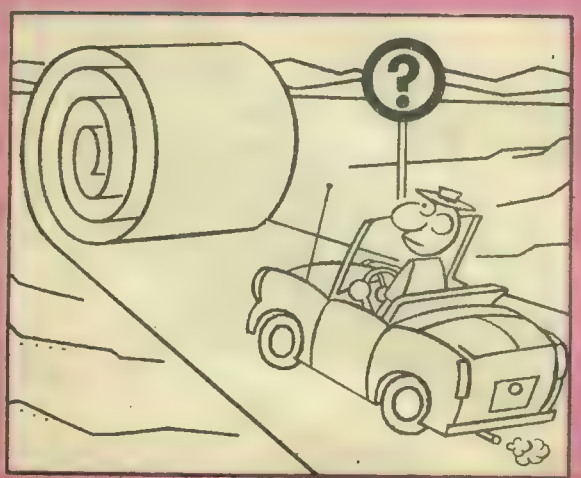

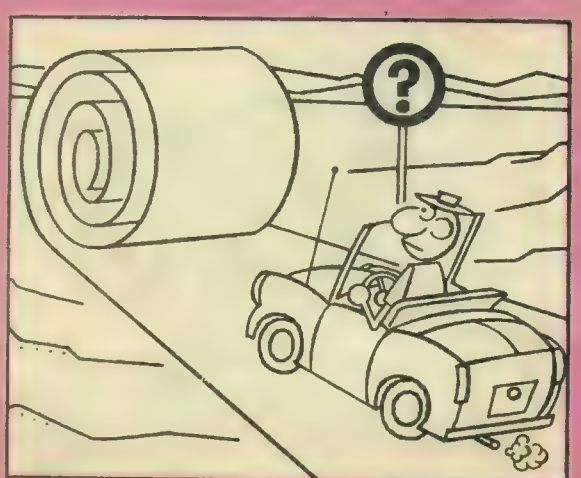

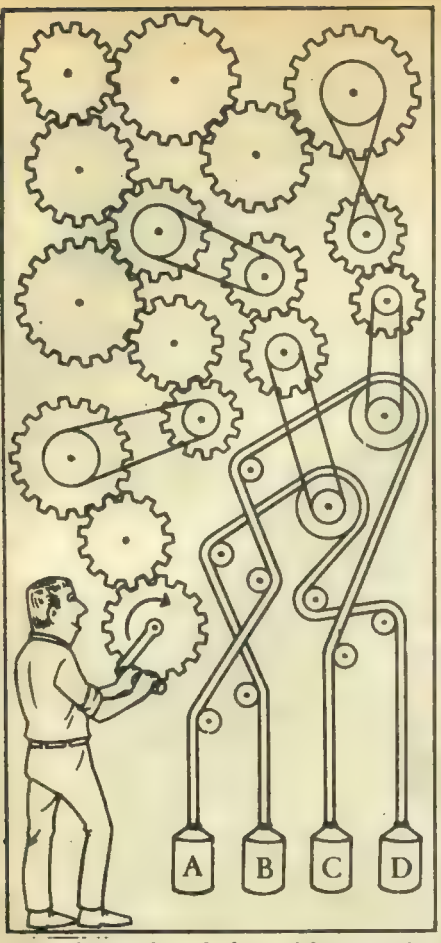

KOL: Ahmet bey, kolu çevirince yandaki ağırlıklardan hangisinin aşağı, hangisinin yukarı gideceğini bulabilir misiniz?

YENİ BİLMECELER

(1) Ayakkabı boyacısının en sevdiği hayvan nedir?
(2) Kurumuş tahtaya ne denir?
(3) Karnı hiç aç olmayan atların bulunduğu yer neresidir?

İKİZLER: *Ayşe ile Emine, cimnastiği seven iki kardeş. Acaba yukarıdaki resimde onların eşlerini bulabilir miyiz?*

Noktalı bölümleri kurşunkalemle boyayalım. Bakalım ne çıkacak?

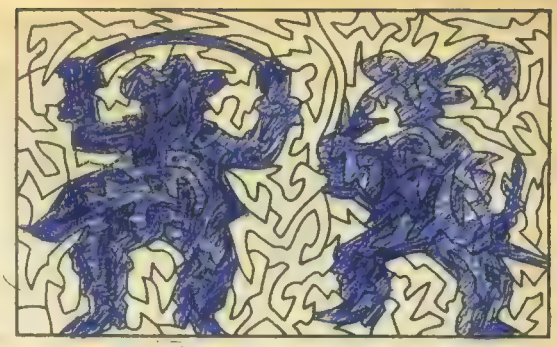

SOKAKTA: Yandaki resimde beş çift eşya yer değiştirmiş. Neler olduklarını bulabilecek misiniz ?

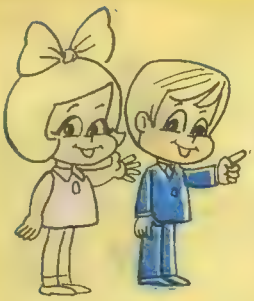

CEVAPLAR

TEST

BEN KİMİM: Jules Verne.

3 YANLIŞ: (1) Besinler, elde edildikleri kaynaklara göre üçe ayrılırlar: (a) Bitkisel besinler, (b) Hayvansal besinler, (c) Madensel besinler... Buğday, pirinç ve patateste bulunan en önemli besin maddeleri, şeker ve nişastadır... Besin maddelerinin toplandığı beşinci bir grup daha vardır: proteinler... (2) Çin, dünyanın en kalabalık ülkesidir... Başkenti Pekin'dir... Çin, endüstri bakımından da ileridir...

DAĞARCIK: 1–b; 2–d; 3–a; 4–c; 5–b; 6–a; 7–a; 8–b; 9–b; 10–a; 11–b.

BİLMECE – BULMACA

7 BENZER: (1) Canavarın dili ile adamın gömlek çizgisi. (2) Mağaranın ağzı ile geminin burnu. (3) Canavarın önündeki beyaz boşluk ile salın bayrağı. (4) Adamın arkasındaki çizgiler ile kadının etek kıvrımları. (5) Kadının yanındaki çizgiler ile adamın eldivenindeki çizgiler. (6) Baltanın sapı ile geminin bacası. (7) Baltanın ucundaki nokta ile geminin kamarası.

8 FARK: (1) Arabanın bagaj çizgisi. (2) Egsoz dumanı. (3) Adamın sol dirseği. (4) Şapkası. (5) Arabanın anteni. (6) Yukarıdaki tepenin kıvrımı. (7) Yolun solundaki çizgi. (8) Kıvrımın ortası.

SÖZCÜK AVCILIĞI: Sözcüklerin ilk harfleri belirtilen karelerdedir:

Nihat	(B–3, düz sağa)
Müfit	(D–4, sağ aşağıya)
Mehmet	(D–1, düz aşağıya)
Öner	(F–2, düz sola)
Tacettin	(A–8, sağ yukarıya)
Gökmen	(A–1, düz sağa)
Şükrü	(F–8, düz sola)
Cüneyt	(H–3, düz aşağıya)
Güngör	(A–1, düz aşağıya)
Fatih	(A–7, düz sağa)

KOL: A ile B yukarıya, C ile D aşağıya gider.

YENİ BİLMECELER: (1) Kırkayak. (2) Tahtakurusu. (3) Tokat.

İKİZLER: A–6; B–2.

SOKAKTA: (1) Üst sol penceredeki noktalı perde ile 1 numaralı evin beyaz perdesi. (2) Maymunun şapkası ile sağdaki kadının şapkası. (3) Sağdaki kadının düğmesi ile önündeki çocuğun düğmesi. (4) Sağdaki kadının elindeki çalgı kolu ile çalgıcının elindeki çanta. (5) Önde sırtı dönük adamın elindeki araba ile sağdaki kızın elindeki baston.

her şeyden değerlidir kitap

ÇOCUKLAR.. ÇOCUKLAR!..

Sizlere Yepyeni, İlginç Romanlar

KELEŞ OSMAN'NIN SERÜVENLERİ

Necati Tosuner

1. Kitap: Keleş Osman Evden Kaçıyor 2. Kitap: Keleş Osman'ın «Tarih»le Başı Dertte

Keleş Osman'ı seveceksiniz, o da sizlerden biri. 13 yaşında, ortaokul ikinci sınıf öğrencisi Yakışıklı, sevimli, uslu, yaramaz, heyecanlı, korkusuz, duygulu, erdemli, sizin gibi...

ÇOCUKLAR.. ÇOCUKLAR!.. Annenize, Babanıza, Ağabeyinize, Ablanıza, Dedenize, Ninenize, Dayınıza, Amcanıza, Halanıza, Teyzenize, Sözünüz Kime Geçiyorsa Ona Söyleyin, KELEŞ OSMAN'LA SIZ DE TANIŞIN

İyi, beyaz kâğıt, ozenli baskı, bol resim, yüz yirmi sayfa, yirmi lira

ODEMELİ GÖNDERİLİR

Adresimize yazarak isteyiniz Önceden para falan göndermeniz gerekmez Kitabınızı postaneden alırken parasını ödersiniz.

derinlik yayınları

"çocuklara kitaplar"

Adresimize Yazın: DERİNLİK YAYINLARI
ANKARA CAD. ANKARA HAN. 74/505 - İSTANBUL

Not: İki kitabı birlikte isteyen okurlarımıza Keleş Osman'ın çok güzel bir resmini gönderiyoruz

kitabı olmak sevinçtir

MEKTUP ARKADAŞI

Mektup arkadaşı edinmek isteyenler, bu köşeden yararlanabilirler.

- **CAN GÖKŞİN : Yaşım 11. Pul ve kartpostal biriktiririm. Şiir yazarım. Futbolu, basketbolu ve müzik dinlemeyi severim. Yazışmak istiyorum.**
  Adres : 2. Levent Sümbül Sok. No: 27 Levent – İSTANBUL
- **MURAT ÜNALMIŞ : Yaşım 13. Pul biriktiririm. Bisiklete biner, futbol ve basketbol oynarım. Mektuplaşmak istiyorum.**
  Adres : Emin Ali Paşa Cad. Taşlıçeşme Sok. Şirin Apt. D: 16 Bostancı – İSTANBUL
- **HÜSEYİN SELBAŞI : Yaşım 14. Pul ve para biriktiriyorum. Futbol oynamayı, kitap okumayı severim. Galatasaraylıyım Mektuplaşmak istiyorum.**
  Adres : Esenler Bahçealtı Yalı köprü yanı No: 83 Atışalan – İSTANBUL
- **NİLGÜN KUMOVA : Yaşım 13. Kitap okumayı, resim yapmayı ve çiçeklerle ilgilenmeyi severim. Pul biriktiririm. Yazışmak istiyorum.**
  Adres : Hacı İlyas Mah. Aral Sok. Aptal Cad. No: 21 BURSA
- **RAMAZAN ÇETİNKAYA : Yaşım 12. Spor yapmayı ve kitap okumayı severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.**
  Adres : Gültepe Mah. Türe Sok. No: 16 Sefaköy – İSTANBUL
- **SERDAR BOZKURT : Yaşım 14. Spor yapmayı ve müzik dinlemeyi severim. Benimle mektuplaşmak istiyen arkadaşlar olursa sevinirim.**
  Adres : 1762 Sok. No: 24 Kat 4/9 Karşıyaka – İZMİR
- **SEVGİ NALİP : Yaşım 11. Kitap okumayı, şiir yazmayı ve yürümeyi severim. Fenerbahçeliyim Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.**
  Adres : Küçük Langa Cad.Uzuner Apt. 53/3 K. 7 D. 12 Aksaray – İSTANBUL
- **GÜLİZAR ALBAYRAK : Yaşım 11. Resim yapar, karikatür çizerim. Müzik dinlemekten ve kitap okumaktan çok hoşlanırım. Yazışmak istiyorum.**
  Adres : Muradiye Mah. Sok. 7 Ordu Cad. No: 48 Muratlı – TEKİRDAĞ
- **CENGİZ YENİHAYAT : Yaşım 10. Spor yapmayı ve fıkra yazmayı severim. Pul biriktiriyorum. Mektuplaşmak istiyorum**
  Adres : Cemal Nadir Sok. No: 2/6 Çankaya – ANKARA
- **SEBA DÖRTER : Yaşım 12. kitap okumayı ve müzik dinlemeyi severim. Pul biriktiriyorum. Yazışacağım.**
  Adres : Gazi Muhtar Paşa Gedikli sok. Barış Apt. No: 16/2 D. 24 İSTANBUL
- **ABDULLAH SÜTÇÜ : Yaşım 13. Boş zamanlarımda kitap okur, ders çalışırım. Resim yapmayı severim. Mektuplaşmak istiyorum.**
  Adres : Müze karşısı Ertürk Apt. No: 1 NİĞDE

OKURDAN OKURA

Bu sizin sayfanız. Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları, kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

KELEBEĞİM

Haydi git çok uzaklara
Benim nazlı kelebeğim
Kırlardaki çiçeklere
Selam götür kelebeğim

Ovaları dağları aş
İşte meydan bol bol dolaş
Kumrularla sarmaş dolaş
Eğlen benim kelebeğim

Dostuk götür sevgi götür
Serçelere çiçeklere
Gezip dolaştığın yerlere
Ne olursun kelebeğim

BÜLA KORKMAZ

GÜZEL BAHÇEMİZ

Ne güzeldir bahçemiz
Her köşesi tertemiz
Rengarenk çiçekler açar
Etrafa mis gibi koku saçar

Yasemin, menekşe, güller
Karanfil, fulya sümbüller
Lale, nergis, sardunya
Hep bahçemizi süsler

HÜSEYİN KARADEDE

BİR ELMANIN ÖYKÜSÜ

Bir elma vardı
Çok aptaldı
Hep ağacından
Kopar atlardı
Öteki elmalarda
Öyle yaptı
Onlarda atladı

Ağaç elmasız kaldı
Çiftçi kızdı
Ağacı yaktı
Ağaç cansız kaldı

AYŞE BALİ

ÖĞRETMENİM

Öğretmenimi çok severim
Anlattığı dersleri dinlerim
O çok iyidir
Bize hep bilgi verir
Arada bir oyun öğretir
Annemiz gibi bize bakar
Okulda hep iş yapar

ATEŞ UĞUREL

GÜMÜŞ DERE

Tepelerden enginlere
Sessiz sessiz bakamazsın
Gümüş dere, şirin dere
Çağlamadan akamazsın

Karlı dağdan yola çıkar
Pınarlarda beslenirsin
Yükseklerden sonra bıkar
Ovalarda dinlenirsin

MURAT TOPÇU

PAPATYACIK

O gün hava sıcaktı. Küçük papatya kollarını açarak esnedi. Daha bu sabah doğmuştu. Güneşe doğru yüzünü çevirdi. Güneş papatyaya ışınlarından gönderdi. Yeni yağmış olan yağmur sularını, güneş ışınları ile birleştirip, kendine güzel bir ziyafet çekti. Yaprakları daha canlandı, rengi daha parlaklaştı.

Oradan geçmekte olan küçük bir kız papatyayı belinden tuttuğu gibi kopardı. Küçük papatya ölüyordu. Oysa daha ne kadar küçüktü. Hayatın tadını alamadan ölüyordu. Güneşe bir daha baktı. Ama acıyla.

DOĞAN AYKON

ANNECİĞİM

Küçüklüğümden şimdiye dek
Beni besler büyütürsün
Daha neler yaparsın
Benim canım anneciğim

Geceleri ninni söyler
Beni okşar öpersin
Daha neler yaparsın
Benim canım anneciğim

Kışın soğuğundan
Yazın sıcağından
Beni hep sen korursun
Daha neler yaparsın
Benim canım anneciğim

TANSU BOZKURT

DEVRİM SÖNMEZ

ÇİÇEKLERLE GERÇEKLER

DIŞARI SARKMA SAKIN.

SARKMIYORUM BAKIYORUM

NEREYE BAKIYORSUN

TİRENİN GİDİŞİNE

HER ŞEY GERİDE KALIYOR NE GÜZEL

ELBET GERİDE KALIR HER ŞEY

EYVAH!

GÖRDÜNMÜ OLANI.... BİLETLERİ EVDE UNUTTUK. ONLAR DA GERİDE KALDI İŞTE

DOMUZ ILE TAVUK

ENDONEZYA

Bir undiden görünüm

- Devlet adı : Endonezya Cumhuriyeti.
- Nüfus : 127,586,000 (1974).
- Alan : 2,027,087 kilometre kare.
- Dil : Bahasa Endonezya dili.
- Din : Müslüman, Hristiyan ve Budist.
- Başkent : Cakarta.
- Büyük kentler : Surabaja, Bandung, Semarang, Medan, Palembang.
- En yüksek dağ : Ngga Pulu (5030) metre).
- Önemli akarsular : Kapuas, Digul, Barito.
- İklim : Tropik iklim (sıcak ve yağışlı).
- Ürünler : Pirinç, darı, patates, şeker kamışı, kauçuk, soya fasulyesi.
- Para birimi : Rupi.
- Telefon sayısı : 284,831 (1975).
- Radyo sayısı : 5,010,000 (1975).
- TV sayısı : 300,000 (1975).
- Karayollarının uzunluğu : 84,891 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu : 7,801 kilometre.
- Ortalama hayat uzunluğu, Erkeklerde 44, kadınlarda 45 yıl.

Küçük bir balıkçı köyü

Johann Rudolf Wyss

İSVİÇRELİ ROBİNSON

Johann Rudolf Wyss

Johann Rudolf Wyss, 1781'de İsviçre'de, Bern'de doğdu. Öğrenimini bu kentte yaptı. Felsefe ve dinbilimi okudu. Yirmi dört yaşında Bern Akademisi'nde felsefe profesörü oldu.

Bir kaç yıl sonra, babasının kendisine ve öteki kardeşlerine küçükken anlattığı "İsviçreli Robinson" öyküsünün el yazmalarını buldu. Öyküyü gözden geçirdi ve 1812'de yayımlattı. Yazar olarak kendi adını koymuştu; ama önsözde bu öyküyü babasına borçlu olduğunu belirtmişti. Kitabın ikinci cildi 1813'te yayımlandı; büyük ün kazandı ve çeşitli dillere çevrildi.

Johann Rudolf Wyss, yaşamının geri kalan günlerini halk şarkıları ve efsaneler derlemekle geçirdi. İsviçre ulusal marşının sözlerini yazdı. 1830'da Bern'de öldü.

1850 YILINDA BIR GÜN, İSVİÇRE'NİN BERN KENTİNDE YAŞAYAN STARK AİLESİ, RAHAT VE OLAYSIZ YAŞAMLARINI KESİNLİKLE DEĞİŞTİRECEK OLAN BİR YAZI ALDI...
YILLAR ÖNCE AMERİKA'YA GÖÇEN AMCAMIN OĞLU HEİNRICH ÖLDÜ VE TÜM VARINI YOĞUNU BİZE BIRAKTI.. İŞLERİNİ SÜRDÜRMEK İÇİN ORAYA GİTMEMİZ GEREKİYOR..
BÖYLECE TÜM AİLE İÇİN BEKLENİLMEYEN VE OLAĞANÜSTÜ SERÜVEN BAŞLADI... VE BİRKAÇ GÜN SONRA...
BİZİ AMERİKA'YA GÖTÜRECEK OLAN GEMİ BU MU, BABA?? HARİKA BİR ŞEY!.
DOĞRUSU BEN... BEN KORKUYOR GİBİYİM..
GÜNLERCE DENİZDE BULUNMAK ÇOK HEYECANLI!.
TEPKİN OLAĞAN FRİTZ.. ZATEN SUDAN HOŞLANMAZSIN SEN...
HAYIR BABA, BEN HERGÜN YIKANIRIM...
EVET FRİTZ, ZORLANARAK... HEPİMİZ BİLİRİZ BUNU!.
FRANSA'DAKİ LE HAVRE LİMANINDAN YOLA ÇIKIP ÜÇ HAFTALIK BİR YOLCULUKTAN SONRA..
SANDALLARI DENİZE İNDİRİN... HERKES SANDALLARA BİNSİN, ÇABUK!.
TANRIM!..
N'OLUR HEYECANLANMAYIN!.. GEMİDEN AYRILIP KARAYA EMNİYETLE VARABİLECEĞİZ..
HADİ, ÇABUK OLUN!.. HERKES SANDALLARA... GEMİDEN AYRILIN!
TAM O SIRADA KOCAMAN BİR DALGA DURUMU DAHA DA KÖTÜLEŞTİRDİ..
İMDAAAT!..

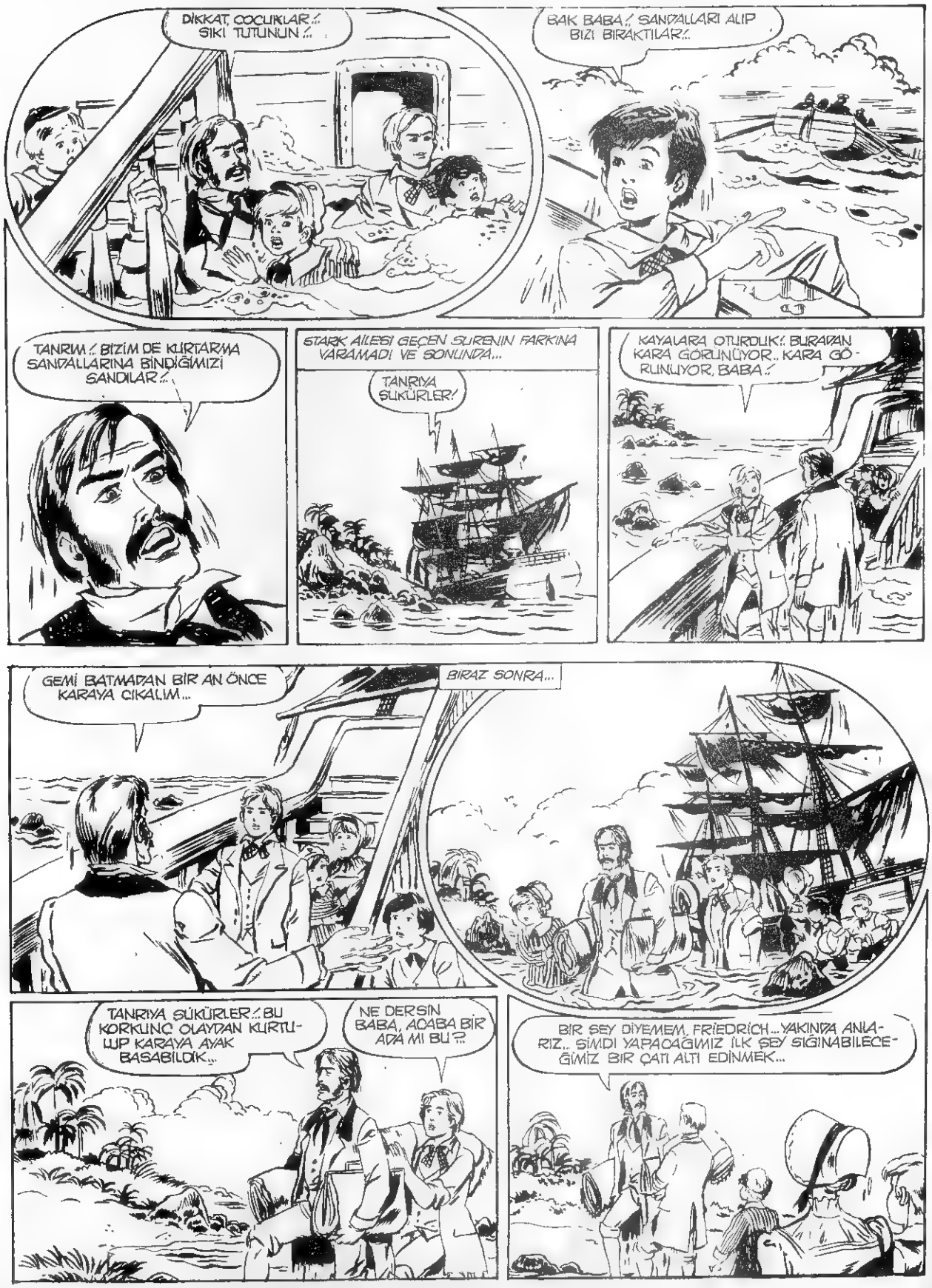
DİKKAT, ÇOCUKLAR!.. SIKI TUTUNUN!..
BAK BABA!.. SANDALLARI ALIP BİZİ BIRAKTILAR!..
TANRIM!.. BİZİM DE KURTARMA SANDALLARINA BİNDİĞİMİZİ SANDILAR!..
STARK AİLESİ GEÇEN SÜRENİN FARKINA VARAMADI VE SONUNDA...
TANRIYA ŞÜKÜRLER!
KAYALARA OTURDUK!.. BURADAN KARA GÖRÜNÜYOR.. KARA GÖRÜNÜYOR, BABA!..
GEMİ BATMADAN BİR AN ÖNCE KARAYA ÇIKALIM...
BİRAZ SONRA...
TANRIYA ŞÜKÜRLER!.. BU KORKUNÇ OLAYDAN KURTULUP KARAYA AYAK BASABİLDİK...
NE DERSİN BABA, ACABA BİR ADA MI BU?..
BİR ŞEY DİYEMEM, FRİEDRİCH... YAKINDA ANLARIZ.. ŞİMDİ YAPACAĞIMIZ İLK ŞEY SIĞINABİLECEĞİMİZ BİR ÇATI ALTI EDİNMEK...

VE AKŞAMA DOĞRU..
EH, ÇOK RAHAT GÖRÜNÜYOR
YORGUNLUKTAN NERDEYSE YIKILACAĞIM...
BANA BAKIN, İŞİMİZ DAHA BİTMEDİ... YARIN KAYALIKLARA BİNDİREN GEMİDE NE KALDIYSA TOPLAYACAĞIZ, ANLADINIZ MI?!
GECE OLAYSIZ GEÇTİ VE ERTESİ SABAH...
ERKEN KALKTIN, FRIEDRICH OĞLUM..
BİLİYOR MUSUN, BABA?.. AVA ÇIKTIM VE ACAYİP BİR HAYVAN GÖRDÜM.. HAVA ETKİSİ ALTINDAYIM..
ŞİMDİLİK ÖNEMLİ OLAN GEMİDEKİ EŞYALARI KURTARMAKTIR, ÇOCUKLAR.. FRIEDRICH VE ERNEST BENİMLE GELECEK...
STARK VE İKİ OĞLU BÜTÜN GÜNÜ O YORUCU İŞTE GEÇİRDİLER..
İYİDİR, BABA... TAYFALARIN KÖPEKLERİ KURTULMUŞ!..
ONLARI DA ALIRIZ.. VAY CANINA!.. SİLAH DA VARMIŞ! İŞİMİZE YARAYABİLİR..
ŞİMDİ KARAYA DÖNECEĞİZ.. GERİ KALANLARI SONRA YİNE GELİP ALIRIZ..
CEPHANELERİ, BİR KISIM YİYECEK VE ARAÇLARI KARAYA İNDİRDİLER VE İKİ GÜN SONRA..
KEŞFE ÇIKMANIN ZAMANI GELDİ... NEREDE OLDUĞUMUZU ANLAMALIYIZ, EN AZINDAN DENEMELİYİZ..
VE BİR SAAT SONRA
BİR ADAYA MI DÜŞTÜK, BABA?..
NE DİYECEĞİMİ BİLEMİYORUM, ERNEST!.. İZLENİMLERE BAKARSAN...

...HİÇ BİR İNSAN İZİ YOK!.. EVET, EKVATORA YAKIN BİR ADA OLABİLİR BU!
BUNU SÖYLEYEBİLMEK İÇİN NEYE DAYANIYORSUN?
ÖRNEĞİN, BU KUŞA BAK... FRİEDRİCH.. BENCE TROPİKLER YAŞAYAN BİR TÜR..
EVET, DOĞABİLİM KİTABIMDA BÖYLE BİR KUŞU GÖRMÜŞTÜM...
BİRDEN ERNEST SEVİNÇLE BAĞIRDI...
BAK, HİNDİSTAN CEVİZİ! KEŞKE BUNLARI TOPLAYABİLSEYDİK.. HİNDİSTAN CEVİZLERİ ÇOK TATLI...
SAŞKINLIĞI BİR KAT DAHA ARTTI, ÇÜNKÜ...
MAYMUN BUNLAR! OF, KEYİFLERİ PEK YERİNDE DEĞİL!
BİR YERE SIĞINALIM.. BOMBARDIMANA TUTULDUK!
BAK FRİEDRİCH.. MAYMUNUN ATTIĞI CEVİZİ AL VE AYNI ŞEYİ YAP.. YANİ SANA ATTIĞI CEVİZİ ONA GERİ AT...
DURUN! CEVİZ İSTEMİYOR MUYDUNUZ?
HA,HA! ŞİMDİYE DEĞİN HİÇ BU KADAR EĞLENMEMİŞTİM...
ARTIK BOL BOL CEVİZİMİZ VAR, ÇOCUKLAR!..
HA,HA!.. YAĞIYOR!..
AMA MAYMUNLARDAN BIRI...
BEKLENMEYEN BİR OLAY YARATMAK ÜZEREYDİ...

¡AUIIK!
¡GRRR!
GRRR!
AYK!..
GRR!
HEY, BIRAK!.. BIRAK ONU!..
ZAVALLI MAYMUNU BOĞACAK!..
NE Kİ, MAYMUNLARDAN BİRİ KÖPEĞİN SALDIRISINDAN KURTULABİLDİ...
AYIIIK!.. AYK!..
ZAVALLI, KORKUYA KAPILIP KAÇTI... KOLAY KOLAY GERİ DÖNMEZ.. ÇOCUĞUNU BIRAKMAK ZORUNDA KALDI..
HMM!.. ÇOK KORKAK BİR BABAYMIŞ!..
BUNU YANIMIZA ALALIM, BABA...
KULÜBEYE DÖNDÜKLERİNDE STARK BİRDEN BİR ŞEYİ ANIMSADI...
AMAN ÇOCUKLAR.. GEMİDE İŞİMİZE ÇOK YARAYACAK BAZI ŞEYLER VARDI.. NASIL OLDU DA UNUTTUK ONLARI!?
NEYMİŞ ONLAR?!
İKİ ÖKÜZLE BİR EŞEK... GEMİYE YÜKLEYİP AMBARA İNDİRİRLERKEN GÖRMÜŞTÜM...
ZAVALLILAR, AÇLIKTAN ÖLMÜŞLERDİR KUŞKUSUZ!..
ONLARI ALMAYA GİDECEKSEN BEN DE GELMEK İSTİYORUM

İŞİN KÖTÜSÜ ŞU Kİ, HAVA BOZULURSA KAYALIKLARA OTURAN GEMİ BATMADAN ZOR DAYANABİLECEK...
BABA, NEDEN ŞİMDİ GİTMİYORUZ?
GECE VAKTİ Mİ? AMAN DİKKATLİ OLUN, ÇOCUKLAR
ŞANSLARI VARMIŞ Kİ DENİZ DALGASIZDI VE BİR SAAT SONRA...
AMBAR BU YANDA.. İZLEYİN BENİ ÇOCUKLAR..
YAĞIYORLAR!.. YAĞIYORLAR BABA!
HEMEN O OLAĞANÜSTÜ KURTARMA İŞLEMİNE GİRİŞTİLER...
AMA BİRDENBİRE..
DİKKAT!.. BİR KÖPEKBALIĞI!..
TANRIM!.. SALDIRACAK BİZE!..
AAH!..
BİZİMKİLER!.. CİDDİ BİR ŞEY OLDU!..

ÖKÜZLER!.. ÖKÜZLERE SALDIRACAK!..
AAAH!
BUNA İZİN VEREMEM!..
NE YAPMAK İSTİYORSUN?!
AMA STARK BÜYÜK OĞLUNU ENGELLEMEYE VAKİT BULAMADI...
SONRA...
BÖYLE BİR ŞEYİ YAPMAMALIYDIN, OĞLUM... YAPMAMALIYDIN BUNU...
BİR HAFTA SONRA VE GENİŞ BİR KEŞİF GEZİSİNİN SONUNDA...
BAK, GERİ DÖNDÜLER!..
BİR ADADAYIZ, SEVGİLİM... GERÇEKTEN BİR ADADAYIZ!.. BU DAĞIN TEPESİNE KADAR ÇIKIP BUNU KANITLADIK...
BAYAN STARK'IN GÖZLERİNE DOĞALLIKLA ÜZÜNTÜ DOLDU...
HADİ, SEVGİLİM.. BAK GÖR.. TANRININ YARDIMI İLE BURADAN KURTULACAĞIZ..

EVET, JOSEPH... AMA NE ZAMAN? BİR ADADA BULUNUYORSAK, BİR GEMİ BURADAN GEÇİP DE BİZİ BULUNCAYA KADAR KİMBİLİR KAÇ YIL GEÇECEK...

EŞİNİN BU SÖZLERİNDEN SONRA STARK KARARINI VERDİ...

EVİMİZİ KURMAK İÇİN UYGUN BİR YER BULMALIYIZ... UMARIM Kİ ÇOK KALMAYIZ BURDA, SEVGİLİM...

BABA, YOKSA EVİ Mİ TAŞIYACAĞIZ?

AMA BURASI ÇOK GÜZELDİ...

BİRKAÇ GÜN SONRA ADANIN İÇERLERİNDE UYGUN BİR YER BULDULAR VE BİR SABAH...

SEVGİLİM, AMA BİZ ORMANA DALIYORUZ..

ÖYLE.. ŞİMDİ FRIEDRICH'LE NELER TASARLADIĞIMIZI GÖRECEKSİN...

İŞTE, BU DEV AĞACIN TEPESİNDE EVİMİZİ KURACAĞIZ...

GÜZEL... BÖYLE BİR YERDE KENDİMİ GÜVENLİKTE DUYABİLECEĞİMİ KABUL EDERİM AMA ORADA NASIL YAŞAYACAĞIZ? MAYMUNLAR GİBİ DALLARDA MI?

AH, İŞİN GİZLİ YANI BURADA ANNE...

AMA BİLMİYORLARDI Kİ ORMANDA TEHLİKE HER AN, HER YERDEN GELEBİLİR...

EVİMİZİ YÜKSEKLERDE KURACAĞIZ, SEVGİLİM...

ŞAŞIRTICI!

ÖYLE, SEVGİLİM... GÜVENLİ, SAĞLIKLI VE RAHAT BİR YER OLACAK...
ŞANSLARI VARMIŞ Kİ...
"BOĞA CONSTRICTOR CİNSİNDEN KOCAMAN" SÜRÜNGEN UZAKLAŞTI... EN AZINDAN O AN İÇİN...
AĞACIN TEPESİNE KURACAĞIMIZ EVE MERDİVENLE İNİP ÇIKACAĞIZ.. EN KISA ZAMANDA EVİMİZİ KURACAĞIZ..
ORMANA YERLEŞMEYİ KARARLAŞTIRAN AİLE ALTI GÜN SIKI BİR ÇALIŞMAYA GİRDİ VE YEDİNCİ GÜNÜN SABAHINDA...
YAŞASIN !..
HADİ SEVGİLİM... EVİN HAZIR...
HMM !.. BU RAHAT MERDİVENE KOLAY ALIŞACAĞI MI MI SANIYORSUN?
BAYAN STARK ELBET MERDİVENE DE, YENİ EVİNİN GÜVENLİĞİNE VE RAHATLIĞINA DA ALIŞTI...
HARİKA DEĞİL Mİ ANNE?
EMEĞİNİZ SAĞOLSUN.. HEPİNİZ ÇOK ÇALIŞTINIZ..
HAYVANLARA GELİNCE... ONLARA DA ÜSTÜ KAPALI BİR AHIR HAZIRLANMIŞTI...

SONRAKİ GÜNLERDE BİRKAÇ KEZ GEMİYE KADAR GİTTİLER..NE Kİ, GEMİ DALGALARIN ETKİSİYLE YANA YATIYORDU GİTGİDE...
BAKIN, TOHUM BULDUM!..
ONLARI DA ALACAĞIZ, RUDOLPH.. YAKINDA BİR BOSTANIMIZ OLACAK...
GERİ DÖNMEYE HAZIRLANIRKEN...
HEY, ORAYA BAKIN!..
BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
DEV BİR KAPLUMBAĞA! ŞU ELİMDEKİLERİ ALIN VE BANA BİR İP VERİN.. TUTACAĞIM ONU...
OLAĞANÜSTÜ BİR GÜCE SAHİP!.. BENİ KIYIYA SÜRÜKLÜYOR!..
KIYIYA VARDIKLARINDA, YENİLİR CİNSTEN OLAN KAPLUMBAĞAYI KESTİLER VE DEV "SEQUOIA" AĞACINDAKİ EVLERİNE DÖNDÜLER...
HMM!.. BU KAPLUMBAĞA ÇORBASI ENFES BİR ŞEY OLACAK...
YARIN GEMİYE DÖNECEĞİZ.. AMBARDA SAĞLAM BİR SANDAL GÖRDÜM...
DÜŞÜNÜN, GEMİ BATTIĞINDA KİMSE BİZİMLE İLGİLENMEDİĞİ İÇİN BURALARA DÜŞTÜK!..

ERTESİ GÜN YENİDEN KAYALIKLARA OTURMUŞ OLAN GEMİYE DÖNDÜLER VE ORADA, BABA STARK'IN SÖYLEDİĞİ GİBİ...
İŞTE, SANDAL BURADA
SAHANE BABA.. NASIL OLDU DA ÖNCEDEN GÖRMEMİŞİZ..
KARANLIK AMBARDA.. KAÇKA ŞEYLER DE KEŞFETTİLER...
GERÇEK BİR TOP! CEPHANELERİ İLE!
HADI ÇOCUKLAR, ONU KARAYA KADAR GÖTÜREBİLMEK İÇİN BİR HAYLİ UĞRAŞMAMIZ GEREKECEK.. BELKİ IŞIMIZE YARAR...
İKİ SAAT SONRA...
TAHTADAN BİR DUVAR ÇEVİRİP TOPLU EVİN YAKINLARINA YERLEŞTİRECEĞİZ...
GERÇEK BİR KALEYE BENZEYECEK BABA!
VE ERTESİ GÜN...
ADAYI KÖŞEBUCAK ŞÖYLE BİR DOLAŞACAĞIZ, SEVGİLİM...
N'OLUR JOSEPH, ÇOK DİKKATLİ OL!
ÜZÜLME SEN.. ADANIN BİZE TANIYABİLECEĞİ TÜM OLANAKLARI, YAŞAM OLANAKLARINI BİLMEMİZ GEREKİYOR..
BİRAZ SONRA...

BAK BABA, BİR PAPAĞAN!
KUŞKUSUZ YUVASINA DÖNÜYOR!
NEREYE, OĞUL?
YUVAYI BULMAYA.. BİR PAPAĞAN ELE GEÇİRİP ONA KONUŞMA ÖĞRETECEĞİM..
KÜÇÜK, TIRMANMAYA BAŞLADI...
BİR KAUÇUK BU! TÜM ORMAN BU DEĞERLİ ÜRÜNLE DOLU!
TUTTUM BABA! ELİME BİR GANİMET GEÇİRDİM...
ADA, DOĞAL ÜRÜNLER AÇISINDAN ÇOK ZENGİN, FRİEDRİCH! GALİBA BİR ARABA YAPABİLECEĞİZ.. İSİMİZE DE ÇOK YARAYACAK..
İYİ BİR DÜŞÜNCE
HAFTALAR GEÇTİ... GEREKLİ OLAN HER ŞEYİ ELDE EDEBİLMEK İÇİN ÇALIŞMALARINI SÜRDÜRÜYORLARDI... SONRA YAĞMUR MEVSİMİ GELDİ...
TANRIM, NE OLACAK BU HALİMİZ? BURADA DAHA NE KADAR KALACAĞIZ?

YAĞMUR MEVSİMİNİN UZAMASI ONLARI BAŞKA BİR DENEYE ZORLADI..
BU MEVSİMDE ORMAN ÇOK NEMLİ, SEVGİLİM.. ADADA KALABİLMEMİZ İÇİN BAŞKA BİR YER BULMALIYIZ..
BÖYLECE HAVA DÜZELDİĞİNDE..
BABA, ERNEST VE BEN BÜYÜK BİR MAĞARA BULDUK İLERDE..
BENİ ORAYA GÖTÜRÜN, ÇOCUKLAR!..
BİRAZ SONRA...
İŞTE BU, BABA!..
BİR ÇIRA YAKIP BÜYÜKLÜĞÜNÜ ÖLÇELİM..BURADA ÇOK RAHAT YERLEŞEBİLİRİZ...
HAKLISINIZ ÇOCUKLAR, BİZE GEREKTİĞİNDEN DE BÜYÜK!.. EVİMİZİ BURAYA TAŞIYACAĞIZ..
AMA İLKİN DEDİĞİM GİBİ BİR ARABA YAPACAĞIZ... EŞYALARIMIZI TAŞIMAK İÇİN İŞİMİZE YARAR...
İKİ HAFTA SONRA STARK AİLESİ, ORMANDAN AYRILMAK İÇİN YOLA KOYULUYORDU...
VE YENİ EVLERİNE YERLEŞİP GEREKLİ BÖLMELER YAPMAYA BAŞLIYORDU...
NE DERSİNİZ? ÇIRA YERİNE GEMİDEN ALACAĞIMIZ YAKITI KULLANALIM..

NEDENİNİ BİLMİYORUM, SEVGİLİM... AMA BURADA KENDİMİ DAHA DA GÜVENLİ DUYUYORUM... TANRI YARDIMCIMIZ OLSUN DA BİR AN ÖNCE BURADAN KURTULALIM...
MAĞARANIN VERDİĞİ GÜVENLİK BİR YANA, ÇEVREDEKİ TOPRAĞIN VERİMLİLİĞİ YÜZÜNDEN, O YAZ...
EH, SONUNDA BİZ DE VERİMLİ BİR ÜRÜN DEVŞİRDİK!..
M... ARTIK GERÇEK BİRER ÇİFTÇİ OLDUK HEPİMİZ...
BURADA ÇOCUKLAR ÇOK ÇALIŞIYORLAR, SEVGİLİM... AMA RUDOLPH NEREDE? BİR SÜREDEN BERİ ONU KARDEŞLERİNİN YANINDA GÖREMEDİM...
O SIRADA RUDOLPH...
HADI TOMBİK, GEL BENİMLE... BİRKAÇ KAMIŞ KESELİM, SEPET ÖRERİZ...
BEKLENİLMEYEN VE KORKUNÇ BİR OLAYLA KARŞILAŞTI...
AMAN TANRIM!.. BATIYORUM!..
O YANA DOĞRU GİTTİĞİNİ GÖRDÜM, BABA.. HIZLA KOŞUYORDU!
TANRIM!.. HABER VERMEYİ UNUTMUŞTUM.. ORADA BİR BATAKLIK VAR!..
RUDOLPH!.. RUDOLPH!..
TANRIM!..

RUDOLPH!.. AMAN TANRIM, ONA YETİŞMELİYİM!.. YOKSA YANDI!..
BU ARA...
İMDAAAAT!.. AAAAHH!..
YAKLAŞ TOMBIK!.. HADİ... İMDAAAAAT!..
DAYAN TOMBIK, DAYAN YOKSA BU BATAKLIKTA BOĞULUP GİDECEĞİM!
RUDOLPH!..
SONRA...
TANRIYA ŞÜKÜR OĞLUM!..
İYİ Kİ TOMBIK'İ YANINA ALMIŞSIN... BEN YETİŞİNCEYE KADAR SENİ TUTABİLDİ!..

İKİ GÜN SONRA BÜYÜK BİR FIRTINA KOPTU...
KAYALIKLARDAKİ GEMİYİ DÜŞÜNÜYORUM.. HİÇ SANMAM Kİ BU FIRTINAYA DAYANABİLSİN...
BEN DE ÖYLE BABA.. NEYSE, İŞİMİZE YARAYAN HER ŞEYİ TOPLAMIŞTIK ZATEN...
BU GÜZEL YOLCULUK VE SERÜVEN KİTAPLARINI BİLE...
FIRTINA GEÇTİKTEN SONRA BABA STARK İLE BÜYÜK OĞLU KIYIYA KADAR İNDİLER...
HAKLIYDIN, BABA... GEMİ FIRTINADA BATTI... İŞTE, BUNLAR DA KALINTILARI...
AMA ORADA ONLARI AKLA GELMEDİK BİR ŞEY BEKLİYORDU...
NE?.. OLAMAZ!..
ŞURAYA BAK, FRIEDRICH!..
BİR BALİNA!.. DENİZİN SÜRÜKLEYİP GETİRDİĞİ KAYALARDA BİR BALİNA!..
ÖLMÜŞE BENZİYOR!.. YAKINDAN GÖRELİM...
BURALARDA BİR BALİNA!.. ÜSTELİK ÖLMÜŞ!..
HERHALDE AÇIKLARDA ZIPKINI YEDİ VE ÖLMEK İÇİN BU KIYIYA GELDİ...

FIRTINA ONU KAYALIKLARA SÜRÜKLEDİĞİNDE, YÜZDE YÜZ CAN ÇEKİŞİYORDU...
ONU PARÇALAYACAĞIZ... ETİNİ ALACAĞIZ, BİR DE YAKIT OLARAK KULLANMAK İÇİN YAĞINI...
BİRKAÇ GÜN HEPSİ BU ZOR İŞLE UĞRAŞTI...
BİR SABAH KUŞKULANMADIKLARI BİR ŞEY OLDU...
¡HIIIII...!
BİRAZ SONRA MAĞARANIN ÖNÜNE VARDIKLARINDA...
NE KORKUNÇ... GEÇ KALDIK, OĞUL...
ÖLDÜRELİM ONU, BABA!..
YEDİĞİNİ SİNDİRMEYE BAŞLASIN, O ZAMAN TEHLİKELİ OLMAZ...
ZAVALLI HAYVAN... ONU YALNIZ BIRAKMAYACAKTIK!..

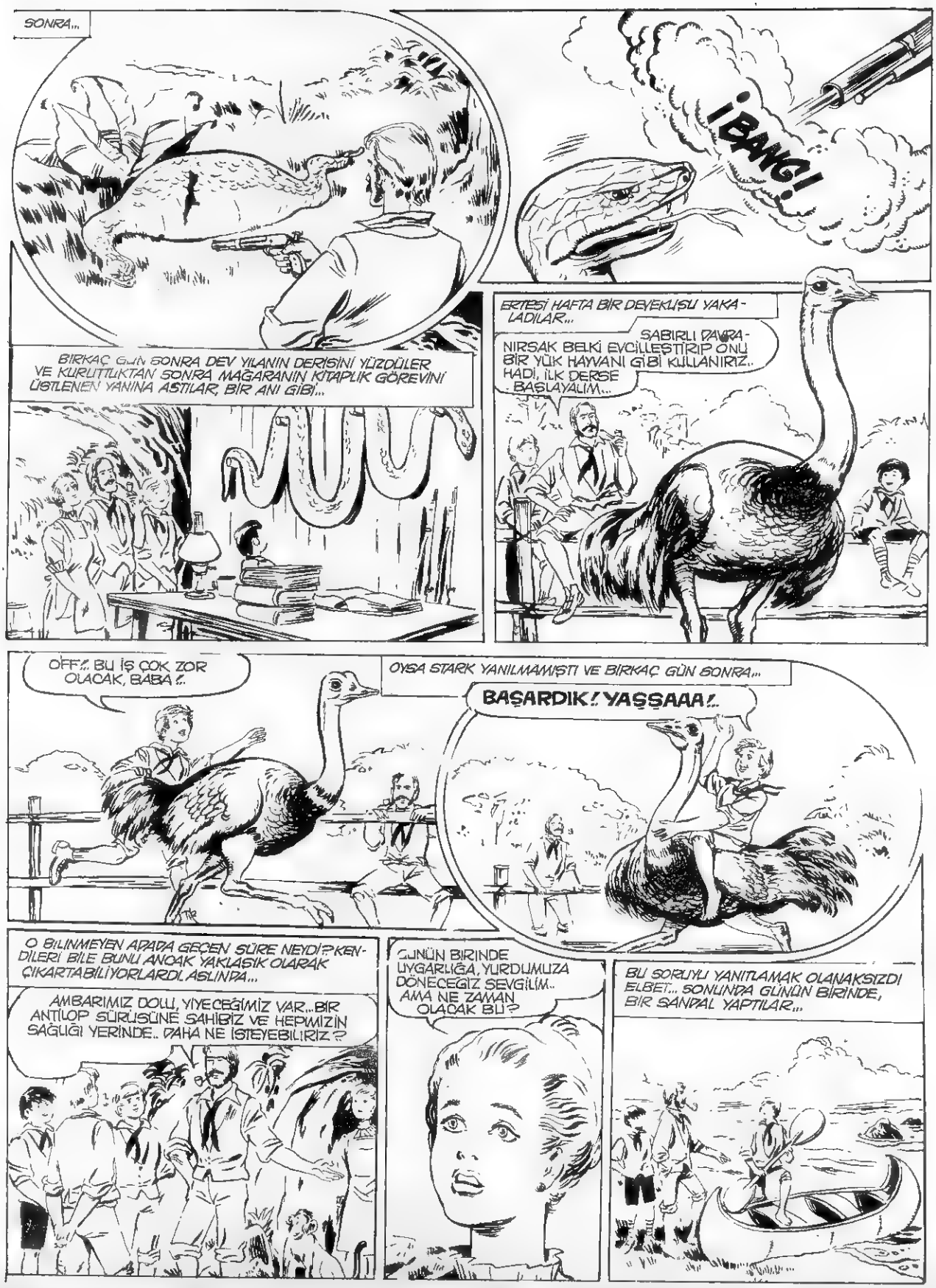
SONRA...
¡BANG!
BİRKAÇ GÜN SONRA DEV YILANIN DERİSİNİ YÜZDÜLER VE KURUTTUKTAN SONRA, MAĞARANIN KİTAPLIK GÖREVİNİ ÜSTLENEN YANINA ASTILAR, BİR ANI GİBİ...
ERTESİ HAFTA BİR DEVEKUŞU YAKALADILAR...
SABIRLI DAVRANIRSAK BELKİ EVCİLLEŞTİRİP ONU BİR YÜK HAYVANI GİBİ KULLANIRIZ.. HADİ, İLK DERSE BAŞLAYALIM...
OFF!.. BU İŞ ÇOK ZOR OLACAK, BABA!.
OYSA STARK YANILMAMIŞTI VE BİRKAÇ GÜN SONRA...
BAŞARDIK! YAŞŞAAA!..
O BİLİNMEYEN ARADA GEÇEN SÜRE NEYDİ? KENDİLERİ BİLE BUNU ANCAK YAKLAŞIK OLARAK ÇIKARTABİLİYORLARDI. ASLINDA...
AMBARIMIZ DOLU, YİYECEĞİMİZ VAR.. BİR ANTİLOP SÜRÜSÜNE SAHİBİZ VE HEPMİZİN SAĞLIĞI YERİNDE.. DAHA NE İSTEYEBİLİRİZ?
GÜNÜN BİRİNDE UYGARLIĞA, YURDUMUZA DÖNECEĞİZ SEVGİLİM.. AMA NE ZAMAN OLACAK BU?
BU SORUYU YANITLAMAK OLANAKSIZDI ELBET... SONUNDA GÜNÜN BİRİNDE, BİR SANDAL YAPTILAR...

JOSEPH STARK, İKİ BÜYÜK OĞLU İLE BİRLİKTE SANDALA BİNDİ VE BİRAZ SONRA...
SANDAL ÇOK GÜZEL KAYIYOR, BABA!..
AYANIN KIYILARINI DOLAŞACAĞIZ, YALNIZ KAYALIKLARA DİKKAT ET, FRIEDRICH!.. ÇOK TEHLİKELİDİR!
HAVA BİRDEN KÖTÜLEŞTİ VE BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
DİKKAT!.. SERT RÜZGÂR BİZİ DEVİREBİLİR!..
TANRIM!.. BU HESAPTA YOKTU!..
ŞANSLARI VARMIŞ Kİ KIYIYA ÇIKABİLDİLER...
İYİ BAĞLAYIN, YOKSA ONSUZ BİR ŞEY YAPAMAYIZ...
ERTESİ GÜN...
BABA, BİZ AVA ÇIKMAK İSTİYORUZ..
OLUR.. YETER Kİ UZAKLAŞMAYIN VE DİKKATLİ OLUN...
SAĞOL BABA... AMA BİZ EN AZINDAN İKİ GÜNÜ DIŞARIDA GEÇİRMEK İSTİYORUZ..
HMM!.. ÖYLEYSE RUDOLPH VE ERNEST İLE SEN GİDERSİN.. FRİTZ UZUN SÜRECEK BİR AV YOLCULUĞU İÇİN HENÜZ KÜÇÜK
HARİKA!.. EVCİLLEŞTİRDİĞİMİZ İKİ GÜVERCİNİ DE ALIRIZ.. BAKARSIN İSİMİZE YARAYABİLİR...
HADİ, İLERİ!..

BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
HOŞÇA KALIN! BİZİM İÇİN KAYGILANMAYIN...
AMA BİRİNCİ GÜN GEÇTİKTEN SONRA...
ÜZÜLÜYORUM, SEVGİLİM... ACABA NE OLDULAR?
HER ŞEY İYİ GİDERSE YAKINDA HABER ALIRIZ..
HABER MI, NASIL?
BİR GİZ BU... GÖRECEKSİN...
JOSEPH STARK GENE YANILMAMIŞTI... ÇÜNKÜ GÜNÜN BİTİMİNE DOĞRU...
HEY, BAKIN! GÖTÜRDÜKLERİ GÜVERCİNLERDEN BİRİ..
AH İŞTE BEKLEDİĞİMİZ HABERLER, SEVGİLİM...
HAKLISIN, BABA...
İyiyiz, ama adanın bu yanında ektiğimiz topraklar anlaşılmaz bir biçimde altüst edilmiş... Çabuk gel baba...
NE OLMUŞ ACABA? HEMEN GİTMELİYİM...
AMAN TANRIM! JOSEPH, ÇOK DİKKATLI OLUN...
O GECE STARK, EVCİLLEŞTİRDİĞİ BİR YABAN EŞEĞİNE BİNDİ VE...

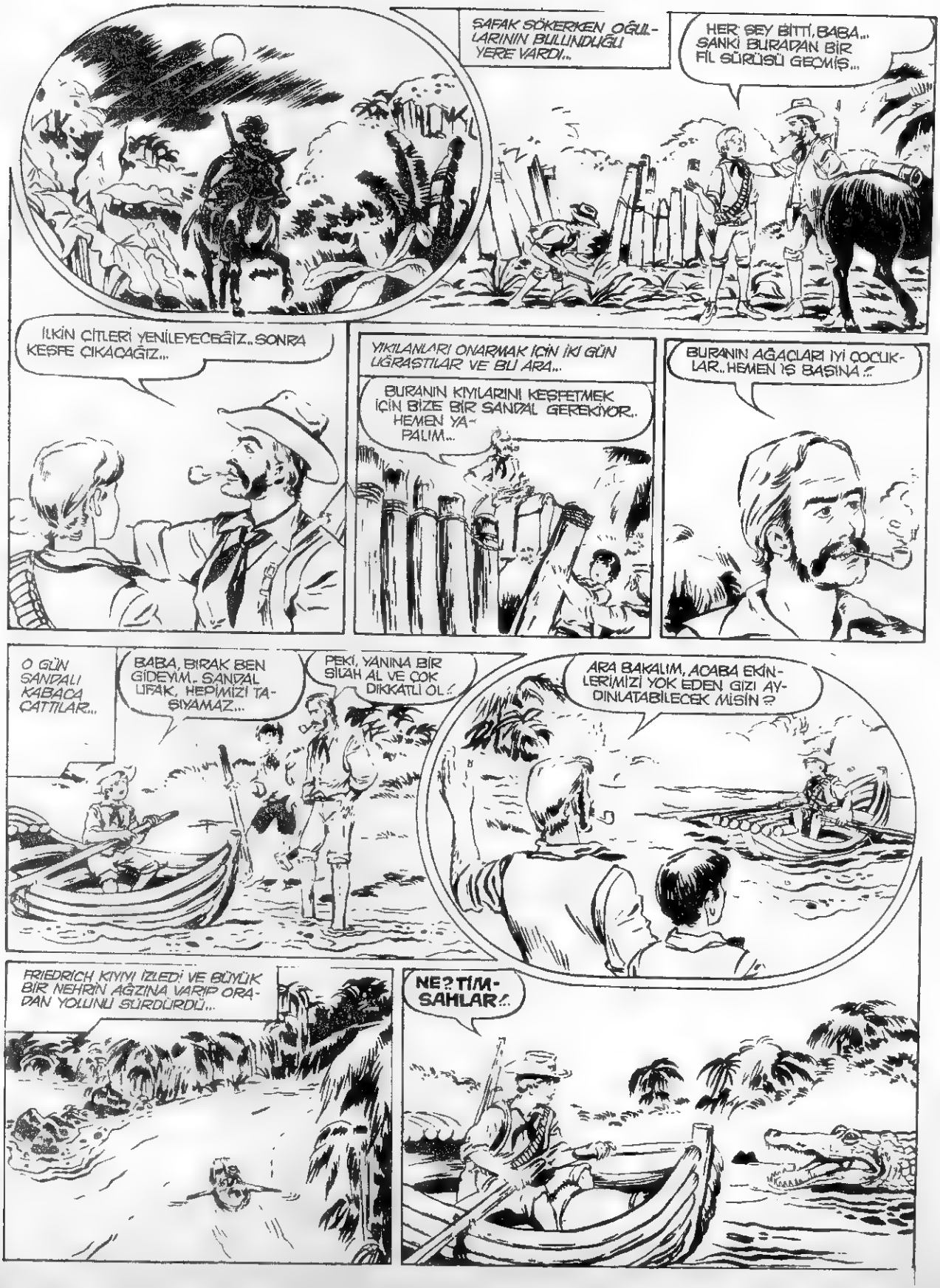
ŞAFAK SÖKERKEN OĞULLARININ BULUNDUĞU YERE VARDI..
HER ŞEY BİTTİ, BABA... SANKİ BURADAN BİR FİL SÜRÜSÜ GEÇMİŞ...
İLKİN ÇİTLERİ YENİLEYECEĞİZ.. SONRA KEŞFE ÇIKACAĞIZ...
YIKILANLARI ONARMAK İÇİN İKİ GÜN UĞRAŞTILAR VE BU ARA..
BURANIN KIYILARINI KEŞFETMEK İÇİN BİZE BİR SANDAL GEREKİYOR.. HEMEN YAPALIM...
BURANIN AĞAÇLARI İYİ ÇOCUKLAR.. HEMEN İŞ BAŞINA..
O GÜN SANDALI KABACA ÇATTILAR...
BABA, BIRAK BEN GİDEYİM.. SANDAL LİFAK, HEPİMİZİ TAŞIYAMAZ...
PEKİ, YANINA BİR SİLAH AL VE ÇOK DİKKATLİ OL..
ARA BAKALIM, ACABA EKİNLERİMİZİ YOK EDEN GİZİ AYDINLATABİLECEK MİSİN?
FRIEDRICH KIYIYI İZLEDİ VE BÜYÜK BİR NEHRİN AĞZINA VARIP ORADAN YOLUNU SÜRDÜRDÜ...
NE? TİMSAHLAR..

OF!.. İYİ Kİ ONLARI UZAKLAŞTIRABİLDİM!..
AMA ÇOCUĞUN KARŞILAŞACAKLARI BUNUNLA BİTMEMİŞTİ...
FİLLER!.. ÇİFTLİĞİMİZDEKİ KOCAMAN İZLERİN NEDENİNİ ŞİMDİ ANLADIM...
TANRIM!.. BİZ DÜNYANIN NERESİNE DÜŞTÜK?
DÖNDÜĞÜNDE FRIEDRICH HER ŞEYİ BABASINA ANLATTI.. VE BİR KAÇ SAAT SONRA MAĞARADA YENİDEN BİR ARAYA GELDİKLERİNDE...
ADADA TEHLİKELİ HAYVANLARIN YAŞADIĞINI BİLİYORUZ.. BUNDAN BÖYLE SAVUNMA OLANAKLARIMIZI ARTIRACAĞIZ.
ERTESİ GÜN, GEMİDEN ELDE ETTİKLERİ TOPU KAYALIK BİR TEPEYE YERLEŞTİRDİLER...
UFUKTA BİR GEMİ GÖRÜRSE ATEŞ EDİP İLGİSİNİ ÇEKEBİLİRİZ.. KURTULABİLMEMİZ DE BUNA BAĞLI...
DOĞRU, BABA.. KEŞKE DAHA ÖNCE AKLIMIZA GELSEYDİ...
VAKİT DURMADAN GEÇİYORDU.. YILLAR GEÇMİŞTİ, O YİTİK, UNUTULMAZ ADADA.. DÜNYA İLE TÜM İLİŞKİLERİ KESİLMİŞTİ... SALT KENDİ OLANAKLARIYLA YAŞAYABİLİYORLARDI...
DAYAN SEVGİLİM... UMUDUMUZU YİTİRMEMELİYİZ...
İNANILMAZ BİR ŞEY BU, JOSEPH... BUNCA YIL BİR TEK GEMİ GEÇMEDİ!..
BU ADA SEYİR YOLLARINDAN ÇOK UZAK OLMALI... HER ŞEYİ AÇIKLAR BU...

YAŞAM HİÇ DEĞİŞMEDEN SÜRÜYORDU... AVA ÇIKARLARDI...
EVCİLLEŞTİRDİKLERİ HAYVANLARLA TARLADA ÇALIŞIRLARDI...
UZAKLARDA KALMIŞ, ARTIK GÖREMEYECEKLERİ YURTLARININ ANISI İLE YAŞARLARDI...
ADAYA AYAK BASAN ÇOCUKLAR ARTIK KOCAMAN BİRER ERKEK OLMUŞTU...
HAYVANLAR ÜREMİŞ, EKİNLER GİDEREK ARTMIŞTI...
BU YIL EKİN ÇOK İYİ GİTTİ, BABA... ÇOK İYİ!.
BİR GÜN DENİZE GİREN FRIEDRICH, DÖNDÜĞÜNDE...
HEY, BABA!.. ŞUNA BAK!.
BİR İNCİ!.
ÖYLE BABA.. KIYININ KESİMİNDE SAYISIZ İSTİRİDYE OLMALI, İNCİ DOLU!.
BİLİYOR MUSUN, OĞLUM.. ÇOK ZENGİN BİR YERDE YAŞIYORUZ! NE YAZIK Kİ, ONU GEREKTİĞİ GİBİ KEŞFEDEBİLMEK İÇİN, LIYGARLIKLA İLİŞKİ KURAMIYORUZ...

ERTESİ GÜN BULUNAN BAŞKA İNCİLER FRIEDRICH'İN GÖRÜŞÜNÜ DOĞRULADI...
BÜTÜN BU ZENGİNLİK BOŞUNA!
BÖYLE SÖYLEME, ERNEST... TANRIYA ŞÜKÜR, ÇABALADIK ETTİK, SONUNDA YAŞAMIMIZI SÜRDÜREBİLDİK...
BİR SABAH RUDOLPH, ÜZERİ YAZILI BİR KABUK PARÇASI BULDU...
BAK, BABA... İNGİLİZCE YAZILI: KAZAYA UĞRAYIP DA DUMANLI KAYAYA SIĞINANI KURTARIN, DİYOR...
KAZAYA UĞRAMIŞ! YAŞIYOR MU ACABA?
ONU HEMEN ARAMAYA ÇIKACAĞIZ, FRIEDRICH... FRITZ ANNESİ İLE KALSIN.. SİZ BENİMLE GELİRSİNİZ..
BİRKAÇ SANİYE SONRA...
İSTERSEN BABA, KIYIDA NE KADAR KOY VE MAĞARA VARSA ARAŞTIRIRIZ.. YAŞIYORSA BUNLARDAN BİRİNE SIĞINMIŞTIR..
KABUL OĞUL!
GÜNÜN BÜYÜK BİR BÖLÜMÜ HİÇ BİR İZ BULAMADAN GEÇTİ... ARAMALAR DEVAM EDİYORDU...
BURASI ÇOK GÜZEL, ÇOCUKLAR! BUNCA YILDIR BU KIYILARI HİÇ GEZMEMİŞTİM...

MAĞARANIN İÇİNİ İNCELEYELİM, SONRA YENİDEN ARAŞTIRMAMIZI SÜRDÜRÜRÜZ...
ERNEST VE RUDOLPH DENİZE DALDILAR VE...
BAK, İNCİLER! TONLARCA İSTİRİDYE VAR!
BİR ŞEY ÖNERİYORUM. BURAYA "İNCİLER MAĞARASI" ADINI VERELİM...
KABUL FRIEDRICH.. AMA BENİ DÜŞÜNDÜREN O YAZIYI YAZAN KİMSE...
KİMBİLİR NE VAKİT YAZDI? YAŞIYOR MU ACABA?
SİZ EVE DÖNÜN... BEN KIYIYI KARADAN İZLEYİP ARAŞTIRMAYI SÜRDÜRECEĞİM.. SEN YORULDUN BABA...
OLDU! SANSIN AÇIK OLSUN..
BİRAZ SONRA JOSEPH STARK UZAKLAŞMIŞTI...
TANRI YARDIM ETSİN DE O ZAVALLIYI BULSUN!..
NE Kİ BEŞ GÜN GEÇTİ, FRIEDRICH HÂLÂ DÖNMEMİŞTİ...
GİDİP ONU ARAMALIYIZ ÇOCUKLAR... HADİ, İLERİ!..
NEDEN BENİ DE ALMIYORSUN, BABA?

OLMAZ, FRİTZ.. BEN VE KARDEŞLERİN KIYILARI İYİ BİLİRİZ. BURADA ANNENLE KALABİLECEK TEK KİŞİ SENSİN..
BİRKAÇ SAATLİK YOLCULUKTAN SONRA...
HEY, ORAYA BAKIN! BİR ADAM!
BİR VAHŞİYE BENZİYOR! SİLÂHLARI HAZIRLAYIN...
ATEŞ ETMEYİN! BENİM, FRİEDRİCH..
AMAN TANRIM!.. BU NE HÂL, OĞLUM!?
SANDALI UZAKTAN GÖRDÜĞÜMDE VAHŞİLER GELİYOR SANMIŞTIM.. DİKKATİ ÇEKMEMEK İÇİN BU HALE GİRDİM!..
KAZAYA UĞRAYANIN İZİNE RASTLADIN MI?
EVET, BABA... BİR KIZ O! ÖYKÜSÜNÜ SİZE ANLATACAK..
BİR KIZ MI?
YA NEREDE?
BURAYDAYIM, DOSTLAR! ADIM JENNY... İNGİLİZİM... KARDEŞİNİZ OLANLARI BİLİYOR..
AH, İŞTE JENNY!..
ADANIN GÜNEY KIYISINDA BULDUM ONU.. BABASIYLA İNGİLTERE'YE GİDİYORMUŞ, GEMİYLE.. SONRA KAZAYA UĞRAMIŞLAR.. ÜÇ YILDIR BURADA...
ÜÇ YIL!.. VE BİZ, BURADA OLDUĞUNUN FARKINA VARMAMIŞIZ...
ARAMIZA HOŞ GELDİNİZ, KÜÇÜK HANIM...
TEŞEKKÜRLER, BAYIM..

KOCASINI VE OĞULLARINI BEKLEYEN BAYAN STARK, ARALARINDA GENÇ KIZI DA GÖRÜNCE ÇOK ŞAŞTI...

ANNE, BEN DÜŞ MÜ GÖRÜYORUM?.. BİR KIZ BU!

NEE?..

KIZIN ÖYKÜSÜNÜ HEMEN ONA DA ANLATTILAR...

AİLEMİZE HOŞ GELDİN... KAZAYA UĞRAYANIN BİR KIZ OLACAĞINI HİÇ AKLIMA GETİRMEMİŞTİM!

BU İÇTEN KARŞILAMA GENÇ KIZIN GÖZLERİNİ MUTLULUKLA YAŞARTTI...

BAĞIŞLAYIN, İÇİMDEN GELDİ... KAZADA YİTEN AİLEMİ ANIMSADIM BİRDEN... HEM BENİM İÇİN BU ÜÇ YIL ÇOK KÖTÜ GEÇTİ...

GEÇTİ KIZIM... ARTIK BURASI EVİN SAYILIR...

O GÜNDEN SONRA BAYAN STARK'A JENNY SALT BİR ARKADAŞ DEĞİL, EV İŞLERİNE YATKIN İYİ BİR YARDIMCI DA OLDU...

SAĞOL.. SEN OLMASAYDIN NE YAPARDIM? ARTIK YAŞLANIYORUM, KIZIM...

BİR SABAH ERNEST VE FRIEDRICH GEMİDEN KURTARDIKLARI TOPU DENEMEK İSTEDİLER..

¡BOOOOM!

HARİKA İŞLİYOR, FRIEDRICH!

BİR DAKİKA!.. DUYDUN MU?

EVET DUYDUM!.. TOPUN YANKISI!..

HAYIR, YANKI DEĞİL BU!.. ATEŞ EDEN BİR GEMİ!..

HAYIR, BU TOPUN YANKISI DEĞİLDİ...

BİR GEMİ!.. BU YANA GELİYOR!..

UFUKTA BİR GEMİ!..

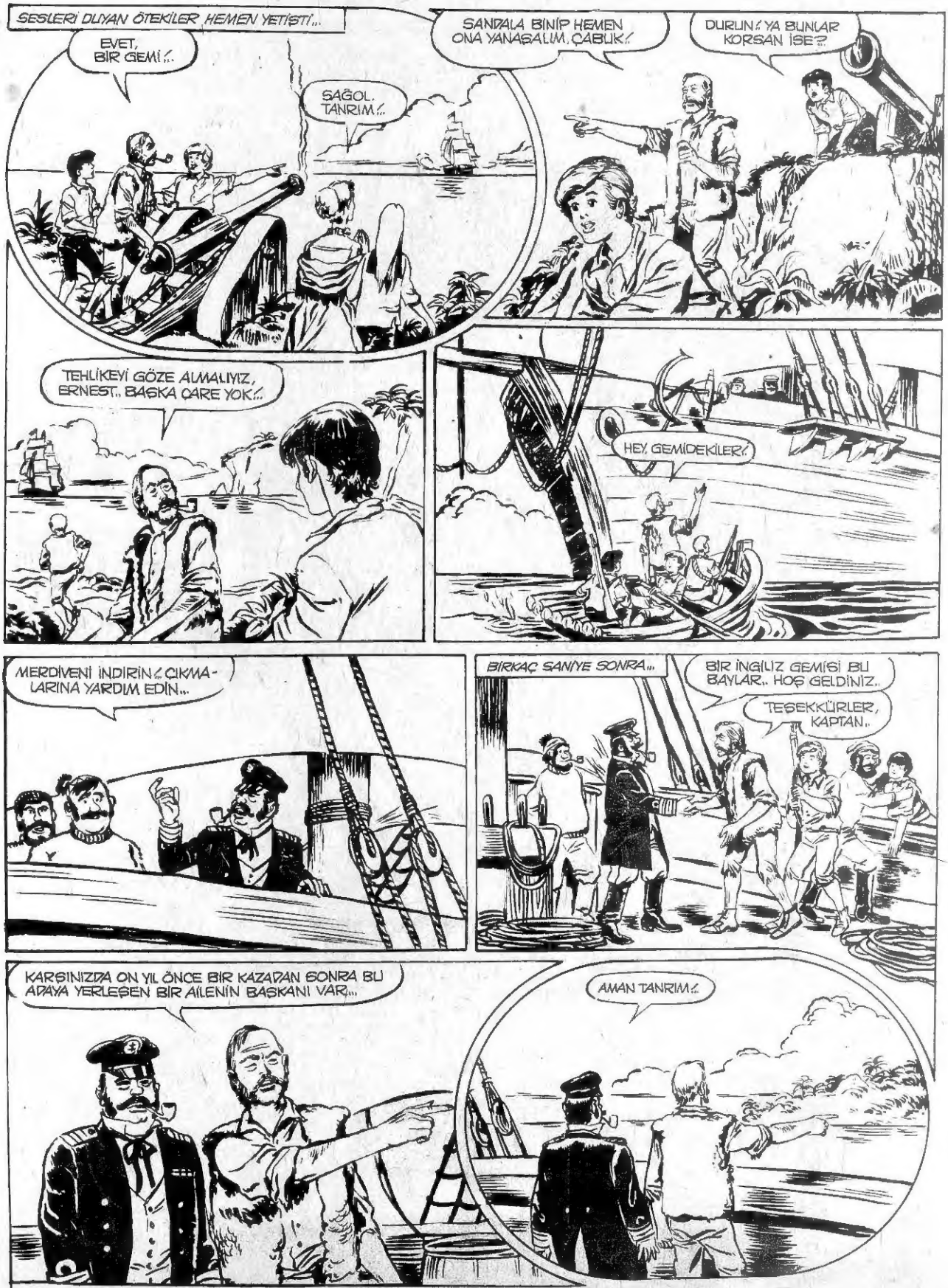
SESLERİ DUYAN ÖTEKİLER HEMEN YETİŞTİ...
EVET, BİR GEMİ!..
SAĞOL, TANRIM!..
SANDALA BİNİP HEMEN ONA YANAŞALIM, ÇABUK!
DURUN! YA BUNLAR KORSAN İSE?
TEHLİKEYİ GÖZE ALMALIYIZ, ERNEST.. BAŞKA ÇARE YOK!..
HEY, GEMİDEKİLER!
MERDİVENİ İNDİRİN! ÇIKMALARINA YARDIM EDİN..
BİRKAÇ SANİYE SONRA...
BİR İNGİLİZ GEMİSİ BU BAYLAR.. HOŞ GELDİNİZ..
TEŞEKKÜRLER, KAPTAN..
KARŞINIZDA ON YIL ÖNCE BİR KAZADAN SONRA BU ADAYA YERLEŞEN BİR AİLENİN BAŞKANI VAR...
AMAN TANRIM!..

ÇABUK, ADAYA YANAŞACAĞIZ.. MANEVRAYA BAŞLAYIN. AMA KAYALIKLARA DİKKAT EDİN..
VE O GÜN..
EVET, SEVGİLİM... YILLARDIR BEKLEDİĞİMİZ AN GELDİ ARTIK.. BUNCA YIL SONRA YURDUMUZA DÖNEBİLECEĞİZ...
SENİ İYİ BİLİRİM, JOSEPH.. GERÇEK İSTEĞİN BU MU?
SUSMAYI YEĞ TUTARIM AMA.. BURADA GERÇEK BİR ÇİFTLİK KURDUK, VERİMLİ VE ZENGİN BİR TOPRAKTA.. BUNUN FARKINDASINDIR...
ÖYLEYSE BURADA KALALIM AMA ÇOCUKLARIMIZ NE İSTİYORLARSA KENDİLERİ SEÇMELİ...
ŞİMDİ ANLARIZ.. ERNEST, RUDOLPH, SİZ NE KARAR VERDİNİZ?
BEN.. BEN SİZİNLE KALIYORUM, BABA..
BEN DE
KALIYORLAR, HA?! BUNA ŞAŞMADIM... AFRİKA KITASINA YAKIN BİR ADAYA AYAK BASMAK SANSINA ERMİŞSİNİZ.. GERÇEKTEN ZENGİN BİR YER BURASI.. VE TÜM BU ZENGİNLİKLER HEP SİZİN OLACAK!..
ÖYLE, KAPTAN.. AVRUPA İLE BİR İLİŞKİ KURUP BURADAKİ ÜRÜNÜN BİR BÖLÜMÜNÜ GÖNDERMEYE ÇALIŞACAĞIM...
FRIEDRICH VE FRİTZ NEYE KARAR VERDİLER ACABA?
BABA, BEN YURDUMUZ İSVİÇRE'Yİ GÖRMEK İSTERDİM.. AYRILDIĞIMIZDA ÇOK KÜÇÜKTÜM...
YA SİZ, ÇOCUKLAR?
ŞEY, BABA.. DOĞRUSU JENNY'LE BEN İSVİÇRE'YE YERLEŞMEYE KARAR VERDİK...

FRIEDRICH'İN BU SÖZLERİ, AYNI ZAMANDA MUTLU BİR OLAYIN HABERCİSİ OLDU..
İSVİÇRE'DE YERLEŞİP ORADA BİR AİLE KURMAK NİYETİNDEYİZ...
TANRI SENİ KORUSUN, KIZIM...
ERTESİ SABAH HEYECANLI BİR SAHNE YAŞADILAR...
HOŞÇA KAL JENNY... BİZİ UNUTMA...
SİZİ NASIL UNUTABİLİRİM...
FRİTZ, OĞLUM!..
BENDEN HABER ALACAKSIN, ANNE...
HOŞÇA KAL, FRIEDRICH!
GÜNÜN BİRİNDE DÖNECEĞİZ, KUŞKUNUZ OLMASIN...
SONRA..
HOŞÇA KALIN!..
KALBİM VE TÜM YAŞANTIM ONLARLA BİRLİKTE GİDİYOR.. AMA ONLARA YENİDEN KAVUŞACAĞIMIZA DA KUŞKUM YOK...
EVET JOSEPH, DÖNECEKLER.. BİZİ VE BURADAKİ GÜNLERİNİ UNUTAMAZLAR...
BİR GÜN DÖNECEĞİZ, BABA...
YILLAR GEÇTİKÇE ADA DAHA DA VERİMLİ OLDU... İSVİÇRE'Lİ ROBİNSON'UN ÇABALARIYLA...
SON